

AUKCJA RZEŻBY

WARSZAWA 7 LISTOPADA 2013

Aukcja rzeźby

DOM AUKCYJNY DESA UNICUM • WARSZAWA • UL. MARSZAŁKOWSKA 34-50

7 LISTOPADA 2013 (CZWARTEK) • GODZ. 19

WYSTAWA OBIEKTÓW AUKCYJNYCH:

w siedzibie DOMU AUKCYJNEGO DESA UNICUM

Warszawa, ul. Marszałkowska 34-50

od 28 października do 7 listopada 2013

poniedziałek – piątek w godzinach od 11 do 19

sobota w godzinach od 11 do 16

MECENAS KULTURY

DESA Unicum

ul. Marszałkowska 34-50
00-554 Warszawa
tel. 22 584 95 25
fax. 22 584 95 26
biuro@desa.pl
www.desa.pl

Juliusz Windorbski
Prezes Zarządu
tel. 22 584 95 25
j.windorbski@desa.pl

Jan Koszutski
Członek Zarządu
Dyrektor Domu Aukcyjnego
tel. 22 584 95 30
j.koszutski@desa.pl

Agata Szkup
Dyrektor Działu Sprzedaży
22 584 95 33
a.szkup@desa.pl

Iza Rusiniak
Dyrektor Działu Sztuki
Współczesnej
22 621 96 56
i.rusiniak@desa.pl

Dział Księgowości

Małgorzata Kulma
Główna Księgowa
tel. 22 584 95 20
m.kulma@desa.pl

Marlena Ulejczyk
tel. 22 584 95 21
m.ulejczyk@desa.pl

Płatności i rozliczenia

Urszula Przepiórka
tel. 22 584 95 23
u.przepiorka@desa.pl

Dział Prawny

Krystian Owczarek
tel. 22 584 95 29
k.owczarek@desa.pl

Prenumerata

Karolina Łopusińska
tel. 22 584 95 34
fax. 22 584 95 26
k.lopusinska@desa.pl

Zlecenia licytacji

Karolina Łopusińska
tel. 22 584 95 32
fax. 22 584 95 26
zlecenia@desa.pl

Marketing i Promocja

Maria Windorbska
tel. 22 584 95 25
m.windorbska@desa.pl

Public Relations

FineArt Communication
Magdalena Żuk
tel. 608 362 996
mzuk@fineart-com.pl

Maria Peliwo
tel. 784 090 531
mpeliwo@fineart-com.pl

Galeria Marszałkowska

ul. Marszałkowska 34/50
00-554 Warszawa
marszalkowska@desa.pl

Karolina Łopusińska
Kierownik Galerii
22 584 95 34
k.lopusinska@desa.pl

Aleksandra Łukaszewska
22 584 95 35
a.lukaszewska@desa.pl

Michał Bolka
22 584 95 41
m.bolka@desa.pl

Salon Wystawowy Marchand

Pl. Konstytucji 2
00-552 Warszawa
tel. 22 621 66 69
marchand@desa.pl

Małgorzata Lemanek
Kierownik Galerii
m.lemanek@desa.pl

Dział Przyjęć

Pl. Konstytucji 2
00-552 Warszawa
wyceny@desa.pl

Joanna Tarnawska
Kierownik Działu Przyjęć
22 584 95 31
j.tarnawska@desa.pl

Małgorzata Słomska
22 584 95 30
m.slomska@desa.pl

Karolina Łuzniak
22 584 95 30
k.luzniak@desa.pl

Marcin Koniak
Fotograf
22 621 96 56
m.koniak@desa.pl

Galeria Bizuterii

ul. Nowy Świat 48
00-363 Warszawa
tel. 22 826 44 66
bizuteria@desa.pl

Beata Paluch
Kierownik Galerii
b.paluch@desabizuteria.pl

Monika Woźniak
m.wozniak@desabizuteria.pl

Karolina Wolska
k.wolska@desabizuteria.pl

Jerzy Lewiński
Ekspert gemmolog
bizuteria@desabizuteria.pl

INDEKS

- Abakanowicz Magdalena **1, 2, 3**
Ambroziak Sylwester **4, 5**
Bednarski Krzysztof M. **6, 7**
Biegas Bolesław **8, 9**
Biskupska Bożenna **10, 11**
Brachmański Zygmunt **12, 13**
Chromy Bronisław **14, 15**
Cybis Bolesław **16, 17**
Dunikowski Xawery **18, 19**
Falender Barbara **20**
Gregoire Jean-Louis **22**
Grzywaczyk Gerard **23, 24**
Hasior Władysław **25, 26**
Karny Alfons **27**
Kawiak Tomasz **28**
Klaman Grzegorz **29**
Kłyszcz Jolanta **30**
Kossowski Henryk **31**
Kreutz-Majewski Andrzej **32**
Kulon Stanisław **33**
Kuna Henryk **34**
Kurzawa Antoni **35, 36**
Kut Władysław **37**
Laszczka Konstanty **38, 39**
Łodziana Tadeusz **40**
Łukomski Józef **41**
Madeyski Antoni **42**
Marek Józef **43**
Mitoraj Igor **44**
Przybyła Joanna **45**
Sarapata Jacek **46**
Sętowski Tomasz **47, 48**
Sikora Stanisław **49**
Smolana Adam **50**
Sołowiej Krzysztof **51**
Szpunar Tadeusz **52**
Ścigała Czesław **53**
Wiśniewski Alfred **54**
Więcek Magdalena **55**
Wilkoń Józef **56**
Wojciechowski Jan Stanisław **57**
Wolska Zofia **58**
Zemła Gustaw **59**

magdalena abakanowicz

(ur. 1930 r., Falenty pod Warszawą)

Jedna z najbardziej znanych, współcześnie żyjących polskich artystek. W latach 1950–54 studiowała na warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Uprawia rzeźbę. Pierwsze prace, które przyniosły jej międzynarodową sławę to monumentalne, przestrzenne gobeliny o reliefowej fakturze – Abakany. Rzeźby artystki wykonywane są w wielu technikach i różnych materiałach: ceramika, drewno, brąz, plastik. Tworzy formy zarówno figuratywne jak i abstrakcyjne. Wykonała i zrealizowała wiele projektów dla miejsc publicznych i muzeów. W latach 1965–90 wykładała w poznańskiej ASP. Jest autorką erudycyjnych esejów poświęconych sztuce, mitologii, religii. W 1965 otrzymała nagrodę Grand Prix na Biennale Sao Paulo. Przez krytykę światową zaliczana do ścisłej czołówki artystów XX wieku.

I. **Portret anonimowy, 2001 r.**

masa papierowa, metal (stelaż), żywica, wys.: 97 cm, wymiary maski: 27 × 22 × 17 cm

sygnatura: 'AM 01' (monogram wiązany) oraz 'ENA'

Cena wywoławcza: 30 000 zł

Estymacja: 40 000 – 70 000

magdalena abakanowicz

(ur. 1930 r., Falenty pod Warszawą)

2. **Postać, 2008 r.**

brąz, wys.: 161 cm, szer.: 52 cm

sygnatura: gmerk autorski i '08'

edycja 1/1

Cena wywoławcza: 180 000 zł

Estymacja: 240 000 – 350 000

W twórczości Magdaleny Abakanowicz figura ludzka pojawia się z początkiem lat siedemdziesiątych. Rzeźby tego okresu, połączone wspólnym motywem postaci, są zróżnicowane w sposobie przedstawienia sylwetki. Niekiedy są to całe postaci pozbawione głów, czasem jedynie fragmentaryczne ujęcia tułowia („Postaci siedzące”). Tworzone przez artystkę antropomorficzne sylwetki kształtowane są na zasadzie negatywu. Stanowią one raczej zapis obecności jednostki ludzkiej, są miejscem opuszczonym przez figurę. Przedstawiane przez artystkę w zmultiplikowanych formach wizualizują tragiczny proces utraty indywidualności przez jednostkę. Postaci Abakanowicz należą do nurtu polskiej rzeźby współczesnej zapoczątkowanego w latach 60, którego prace określane są mianem „miejsc opuszczonych”. Obok rzeźb Abakanowicz zalicza się do tego kierunku prace tak wybitnych artystów jak Alina Szapocznikow, Barbara Zbrożyna czy Józef Łukomski.

Prezentowany odlew w brązie, ze względu na proces technologiczny, w którym zostaje zniszczona matryca, stanowi unikatowy egzemplarz.

magdalena abakanowicz

(ur. 1930 r., Falenty pod Warszawą)

3. **Słoń, 2007 r.**

mosiądz, podstawa – marmur, wys.: 17,5 cm, wymiary podstawy:

22 × 12 cm

sygnatura od wewnątrz na nodze: 'MA 07'

POCHODZENIE:

obiekt zakupiony na Aukcji Charytatywnej Domu Aukcyjnego Rempex, współorganizowanej przez firmę Avon w 2008 roku. Rzeźba została przekazana na aukcję przez Honorową Ambasadorkę 10-lecia Wielkiej Kampanii Życia Avon Kontra Rak Piersi – Henrykę Bochniarz.

Cena wywoławcza: 3 000 zł

Estymacja: 5 000 – 10 000

sylwester ambroziak

(ur. 1964 r., Łowicz)

Dyplom uzyskał w 1989 roku na Wydziale Rzeźby warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych w pracowni profesora Jerzego Jarnuszkiewicza. Kształcił się także u Stanisława Kulona i Grzegorza Kowalskiego. W 1997 r. otrzymał wyróżnienie za rzeźbę „Kain i Abel” na wystawie „Sacrum” w Częstochowie. Znany jest przede wszystkim z wielkoformatowych rzeźb wykonywanych w drewnie. Jego prace cechuje sumaryczne opracowanie formy i groteskowy sposób przedstawienia postaci o zaburzonych proporcjach i charakterystycznych rysach twarzy, przypominających afrykańskie maski. W pracach Ambroziaka dostrzec można wpływ Nowej Ekspresji, a także sztuki ludowej i prehistorycznej.

4. **Z cyklu „Laleczki stojące na głowie”, 2008 r.**
drewno polichromowane, wys.: 108 cm

LITERATURA:

porównaj – Sylwester Ambroziak, tekst Krzysztof Stanisławski, Orońsko 2001, s. 199 (il.)

Cena wywoławcza: 12 000 zł

Estymacja: 15 000 – 20 000

sylwester ambroziak (ur. 1964 r., Łowicz)

5. **Kobieta stojąca, 2010 r.**
żeliwo, wys.: 58,5 cm
sygnatura na podstawie: 'A 2010'

Cena wywoławcza: 12 000 zł

Estymacja: 16 000 – 25 000

Rzeźba stojącej kobiety stanowi unikatowy zapis próby wykorzystania przez artystę żeliwa jako materiału rzeźbiarskiego.

krzysztof m. bednarski (ur. 1953 r., Kraków)

6. „Moby Dick – Maska”, 2007 r.

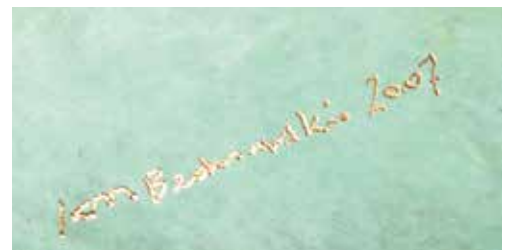
brąz patynowany na zielono i czarno, wymiary: 58,5 × 25 × 24 cm
sygnatura: 'K. M. Bednarski 2007'

Cena wywoławcza: 28 000 zł

Estymacja: 45 000 – 60 000

Krzysztof M. Bednarski w 1987 roku stworzył niezwykłą rzeźbę – „Moby Dick”, czyli „16 wycinków na nieskończoność”, która stała się swego rodzaju manifestem artystycznym drugiej połowy lat osiemdziesiątych. Poetyckim obrazem pogoni za nieosiągalnym, kosmicznym symbolem uniwersalnego porządku, rzeźbiarską i intelektualną prowokacją. Ta praca, dziś w stałej kolekcji Muzeum Sztuki w Łodzi, przyniosła Bednarskiemu szerokie uznanie i ugruntowała jego pozycję w świecie. „Moby Dick” jest szczególnym modelem przestrzeni, na którym artysta wielokrotnie dokonywał daleko idących przekształceń, każdorazowo kreując go od nowa. Rzeźba stała się początkiem całego, rozłożonego na lata cyklu, w którym Bednarski dokonywał transformacji motywu łodzi - lewiatana, badał wynikające z nich relacje przestrzenne i znaczeniowe.

(fragment z informacji opracowanej
przez Waldemara Baraniewskiego)

krzysztof m. bednarski (ur. 1953 r., Kraków)

Rzeźbiarz, urodzony w 1953 roku w Krakowie. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (1973–1978, pracownia prof. Jerzego Jarnuszkiewicza i prof. Oskara Hansena). W roku akademickim 1996/97 w zastępstwie prof. Grzegorza Kowalskiego prowadził zajęcia dydaktyczne na macierzystym wydziale. Aktywnie uprawia różne dyscypliny twórcze. Był blisko związany z teatrem Jerzego Grotowskiego, dla którego w latach 1976–1981 projektował plakaty. Od 1986 roku mieszka w Rzymie; intensywnie obecny również na polskiej scenie artystycznej. We wczesnych pracach odnosił się do propagandy komunistycznej (Portret totalny Karola Marksa, 1978), oraz sytuacji społeczno-politycznej Polski w stanie wojennym (Victoria-Victoria, 1983, obecnie w Muzeum Narodowym w Krakowie). Najbardziej znaną jego realizacją jest instalacja rzeźbiarska Moby Dick, 1987 (obecnie w kolekcji msz, Muzeum Sztuki w Łodzi) – swoista ikona sztuki rzeźbiarskiej ostatnich dwóch dekad XX wieku w Polsce. Autor m.in. pomnika nagrobnego Krzysztofa Kieślowskiego (Warszawa, 1997), pomnika Incontro con Federico Fellini (Rimini, 1994), pomnika Fryderyka Chopina La note bleue (Wiedeń, 2010). Eksponował swoje dzieła na ponad stu wystawach indywidualnych, ostatnio m.in.: Egzorcyzmy, Galeria Sztuki Współczesnej w Opolu (2013), Moby Dick – Rzeźba, Galeria aTAK w Warszawie (2013), I coraz więcej bieli, Galeria Foksal w Warszawie (2012); Prace z lat 1978–2008, Muzeum Narodowe we Wrocławiu; Thanatos Polacco. Omaggio a Jerzy Grotowski, Museo Laboratorio d'Arte Contemporanea MLAC, Rzym (2009); Ku Górze – hommage à Jerzy Grotowski, Atlas Sztuki, Łódź (2009); Portret Totalny Karola Marksa (1977–2009), Muzeum Górnośląskie, Bytom; Moby Dick – Anima Mundi, Muzeum Narodowe w Szczecinie (2008); The Shadow Line / Brzeg cienia, Galeria Foksal Warszawa (2007), oraz na ponad pięciuset wystawach zbiorowych. Prace Krzysztofa M. Bednarskiego znajdują się w kolekcjach najważniejszych muzeów polskich, jak Muzeum Narodowe w Krakowie, Poznaniu, Szczecinie, Warszawie, Wrocławiu, Muzeum Sztuki w Łodzi, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki w Warszawie, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Muzeum Okręgowe im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy, oraz Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych w Katowicach, Lublinie, Łodzi i Wrocławiu, kolekcjach Galerii Foksal, w Warszawie, w Muzeum Plakatu w Wilanowie, a także wielu zagranicznych, m. in. Collezione Giorgio Franchetti w Rzymie, Fondazione Federico Fellini w Rimini, Fondazione Morra w Neapolu, Fondazione Orestiad i Gibellinie na Sycylii, Fondazione Mario Schifano w Rzymie, Targetti Light Art Collection we Florencji, Muzeum Sztuki w Raunie, Finlandia oraz w licznych kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą. Kilkakrotnie wyróżniony stypendium MKiDN, oraz w latach 1988/1989 stypendium Rządu Włoskiego. Laureat nagrody im. Katarzyny Kobro, Łódź 2004, oraz Złotej Sowy Polonii, Wiedeń 2012. Odznaczony Złotym Medalem Zasłużony Kulturze Gloria Artis, 2011.

7.

„MD & (XII)”, 2013 r.

brąz patynowany na czarno, podstawa – marmur kararyjski, żeliwo,
wymiary: 105 × 123 × 50 cm
sygnatura: 'K. M. Bednarski 2013'

Cena wywoławcza: 90 000 zł

Estymacja: 140 000 – 200 000

bolesław biegas

(1877 Koziczyn k. Ciechanowa – 1954 Paryż)

Jeden z najwybitniejszych, modernistycznych rzeźbiarzy polskich. Studiował rzeźbę w latach 1896–1901 w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem A. Dauna i K. Laszczki. W 1901 r. został wydalony z uczelni za rzeźby „Księga życia”, które otaczała atmosfera skandalu. Dzięki stypendium warszawskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych wyjechał do Paryża, gdzie – z przerwami na wyjazdy do kraju – pozostał do końca życia. Wystawiał w Wiedniu – był członkiem tamtejszej Secesji, Petersburgu (1903 r.), Kijowie, a także Rzymie i Amsterdamie. Pod wpływem filozofii Stanisława Przybyszewskiego tworzył alegoryczno-symboliczne rzeźby i obrazy (od ok. 1900 r. pod wpływem Stanisława Wyspiańskiego zaczął malować sceny o tematyce oddającej dramat ludzkiej egzystencji). W zakresie rzeźby tworzył sceny fantastyczne, popiersia i akty.

8. **„Sarkofag”, 1903 r.**
brąz, wys.: 53 cm, dł. podstawy: 28 cm
sygnatura: 'Bolesław | Biegas | Paris | 1903' oraz znak odlewni: '(...) Founder | 5/8'

LITERATURA:

1) Boleslas Biegas. Sculpteur et Peintre. Album, Paris, Louis Theuveny (brak daty), il. s. 61; 2) Boleslas Biegas, Sculptures – peintures, katalog wystawy pod red. Xaviera Derynga, il. nr 12, s. 75; 3) Bolesław Biegas: Wędrowka Ducha Myśli, Kraków 1904, il. s. 112; 4) Xavier Deryng Les Peintres Polonais en France aux XIXème et XXème siècles [w:] „Connaissance de Paris et de la France”, Paris 1982, N°43, s. 55.

WYSTAWIANY:

Boleslas Biegas: sculptures – peintures, Paryż, Trianon de Bagatelle, 21 maja – 30 sierpnia 1992

Cena wywoławcza: 15 000 zł

Estymacja: 20 000 – 30 000

bolesław biegas (1877 Koziczyn k. Ciechanowa – 1954 Paryż)

9. **Harfa**

brąz patynowany, podstawa – marmur, wys.: 67 cm
sygnatura na podstawie: 'B Biegas'

Cena wywoławcza: 38 000 zł

Estymacja: 50 000 – 70 000

bożenna biskupska

(ur. 1952 r., Warszawa)

Absolwentka Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Poznaniu i Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom z wyróżnieniem uzyskała w pracowni prof. Tadeusza Dominika w 1976 r. Zajmuje się malarstwem i rzeźbą. Na IV Międzynarodowym Biennale Miniatury Tkackiej, Savaria Museum, Szombathely, Węgry w 1982 r. zdobyła I nagrodę. W 1984 roku otrzymała dwuletnie stypendium Ministra Kultury i Sztuki, a w 1986 roku Nagrodę I stopnia im. Stanisława Wyspiańskiego – za malarstwo i rzeźbę. Reprezentowała Polskę na XLI Biennale Sztuki w Wenecji w 1984 r. oraz na XIV Międzynarodowym Biennale Małych Rzeźb w Brązie w Padwie.

10. **„Moduł”, 2002 r.**

brąz, wys.: 46 cm, wymiary podstawy: 5,5 × 5 cm
sygnatura wewnątrz: 'BISKUPSKA 2002'

Cena wywoławcza: 8 000 zł

Estymacja: 10 000 – 15 000

bożenna biskupska (ur. 1952 r., Warszawa)

II. **Z cyklu „Płytownce”, około 1985 r.**
stelaż metalowy, tworzywo, wymiary: 186 × 91 × 52 cm

Cena wywoławcza: 25 000 zł
Estymacja: 30 000 – 40 000

„Płytownce” to cykl, w którym artystka poszukuje takiej formy, która mogłaby najpełniej wyrazić koncepcję czasu. Pierwotnie składający się z pięciu wolnostojących figur, cztery z nich zespolone są z panelem, jedna figura z wydrążoną, ruchomą płytą, co daje możliwość samodzielnego funkcjonowania zarówno figury, jak i elementu płyty. Te monolityczne rzeźby wskazują wyraźnie na odejście od obiektu rzeźbiarskiego z figurą ludzką, w kierunku rzeźby bezprzedmiotowej. [z katalogu:] Memento. Bożenna Biskupska, Miejska Galeria Sztuki w Łodzi, 2010.

zygmunt brachmański

(ur. 1936 r., Rydułtowy)

Zygmunt Brachmański – polski rzeźbiarz i medalier. W 1959 r. ukończył studia na wydziale rzeźby w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. Jest wykonawcą pomników, jak również wystroju wnętrza kościołów (np. kościół parafii Podwyższenia Krzyża Świętego i Matki Bożej Częstochowskiej w Pszczynie). Autor m.in. pomnika Wojciecha Korfańskiego w Katowicach, pomnika Harcerzy Września w Katowicach, statuetki Śląskiego Wawrzynu Literackiego, Laur Konrada – Ogólnopolskiego Festiwalu Sztuki Reżyserskiej „Interpretacje”, statuetki Ambasadora Jazzu – Śląskiego Festiwalu Jazzowego, popiersia Krystyny Bochenek w Centrum Kultury Katowice oraz kilku pomników Jana Pawła II, np. pomnika papieża w Rybniku. 14 grudnia 2007 z rąk Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Bogdana Zdrojewskiego odebrał Brązowy Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

12. **Rozskrzydlony, 2012 r.**
brąz, marmur, wys.: 65 cm

Cena wywoławcza: 4 000 zł
Estymacja: 6 000 – 8 000

zygmunt brachmański (ur. 1936 r., Rydułtowy)

13. **Siedzący król, 2008 r.**
brąz, podstawa - marmur, wys.: 65 cm

Cena wywoławcza: 20 000 zł
Estymacja: 25 000 – 35 000

bronisław chromy

(ur. 1925 r., Leńcze k. Lanckorony)

Rzeźbiarz, medalier, rysownik, malarz, profesor ASP w Krakowie. Od 1994 r. członek Polskiej Akademii Umiejętności, uczeń Xawerego Dunikowskiego. Po ukończeniu Liceum Sztuk Pięknych rozpoczął studia na krakowskiej ASP. Dyplom uzyskał w 1956 roku. Tworzy urzekające, kameralne rzeźby łącząc w jedną, fantastyczną formę brąz i kamień. Jego inspiracją jest zawsze natura ze swoją niezwykłą pomysłowością kształtów i kolorów. Jest również autorem licznych realizacji monumentalnych, pomników: Pieta Oświęcimska (1963 r.), rzeźba Smoka Wawelskiego (1969 r.) oraz pomnika Piwnicy pod Baranami (2000 r.).

14. **Paw, 2012 r.**
brąz patynowany, wys.: 170 cm, szer.: 156 cm

Cena wywoławcza: 30 000 zł
Estymacja: 50 000 – 70 000

bronisław chromy

(ur. 1925 r., Leńcze k. Lanckorony)

15. **Smok Wawelski, 2010 r.**
brąz patynowany, wys.: 37,5 cm

Cena wywoławcza: 2 500 zł
Estymacja: 3 000 – 4 000

bolesław cybis (1895 Folwark Massandra na Krymie – 1957 Trenton, New Jersey, USA)

Bolesław Cybis był jednym z najbardziej oryginalnych i rozpoznawalnych polskich artystów, tworzących w pierwszej połowie XX wieku. Urodzony na Krymie artysta swoją edukację rozpoczynał w Charkowie, gdzie przystąpił do stowarzyszenia młodych plastyków „Związek Siedmiu”. W owym czasie zrodziło się zainteresowanie Cybisa rzeźbą. Po przyjeździe do Polski w 1923 roku wstąpił do warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych, gdzie na gruncie zawiązanych w warszawskiej szkole znajomości zrodziło się „Bractwo św. Łukasza”, którego założenia formalne opierały się na powrocie do artystycznych wzorców z XVI i XVII w. Wpływ „Bractwa..” widoczny był w sztuce Cybisa, jednocześnie cały czas pracował nad wykształceniem indywidualnego stylu, który cechował rodzaj mistycznego liryzmu, obecny także w rzeźbach artysty. Na przełomie lat 20 i 30 współpracował z zakładem ceramicznym Wojnacki – Czechowski, gdzie wyrabiano wazy, misy i figurki porcelanowe. Prawdziwy rozkwit działalności rzeźbiarskiej Bolesława Cybisa nastąpił po wyjeździe do Ameryki Północnej w 1939 roku. W 1940 rozpoczął wyrób dekoracyjnych, seryjnych rzeźb ceramicznych w swoim domu w Astorii. Wspólnie z żoną Marią Cybisową projektował figurki zwierząt, aniołów i syren. Dwa lata później w Trenton w stanie New Jersey powstało artystyczne studio ceramiczne, gdzie poza wyrobem niewielkich figurek artysta zajął się po raz pierwszy tworzeniem porcelanowych rzeźb, które od razu zyskały sobie przychylność odbiorców. Do swojej śmierci w 1957 roku Bolesław Cybis zajmował się wyłącznie tworzeniem rzeźb, w których, mimo licznych komercyjnych sukcesów i wielu zleceń, udało się artyście zachować szczególnie charakter i rozpoznawalny styl.

16. **Leśna nimfa**
masa ceramiczna, podstawa – drewno, wys.: 40 cm
sygnatura: 'Cybis © A.P.'

Cena wywoławcza: 4 000 zł

Estymacja: 6 000 – 9 000

bolesław cybis

(1895 Folwark Massandra na Krymie – 1957 Trenton, New Jersey, USA)

17. **Głowa chłopca, 1948 r.**

gips patynowany, podstawa - marmur, wys.: 38 cm
sygnatura: 'Cybis | 1948'

Cena wywoławcza: 4 000 zł

Estymacja: 6 000 – 9 000

xawery dunikowski (1875 Kraków – 1964 Warszawa)

Xawery Dunikowski rozpoczął naukę rzeźby w 1894 roku w warszawskich pracowniach Bolesława Syrewicza, a później Leopolda Wasilkowskiego. Zadebiutował „Popiersiem Mefista” na wystawie w Warszawskim Towarzystwie Sztuk Pięknych w 1895 roku. W latach 1896 – 98 studiował rzeźbę pod kierunkiem Alfreda Dauna w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych. Jego pracą dyplomową był „Portret Henryka Szczyglińskiego”; rzeźba ta została nagrodzona złotym medalem. Do 1903 roku kontynuował naukę w krakowskiej uczelni pod kierunkiem Konstantego Laszczki. W 1902 roku w TPSP w Krakowie odbyła się jego pierwsza wystawa indywidualna. W latach 1904 – 10 pełnił funkcję profesora rzeźby w Warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych. Około 1906 roku wyruszył w podróż artystyczną na Bliski Wschód (Syria, Palestyna) i do Włoch. W roku 1908 przyłączył się do Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”, z którym wystawiał już od 1903 roku. W latach 1910–12 pracował nad zleceniem wykonania portalu do kościoła Jezuitów w Krakowie. W 1911 otrzymał nagrodę za rzeźbę „Madonna” na Wystawie Sztuki Kościelnej. W 1914 roku wyjechał zagranicę i wybuch I wojny światowej zastał go poza granicami Polski. Zwolniony z Legii Cudzoziemskiej mieszkał w Paryżu w latach od 1915 do 1921 roku. W 1920 roku otrzymał nominację na profesora rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Funkcję tę pełnił do wybuchu II wojny światowej. Aresztowany w 1940 roku, aż do wyzwolenia uwięziony był w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu. Od roku 1946 wykładał na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. W 1954 roku przeniósł się do Warszawy i podjął pracę dydaktyczną na Akademii Sztuk Pięknych. Od kwietnia 1959 prowadził również katedrę rzeźby w Państwowej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu. Był jednym z najwybitniejszych polskich rzeźbiarzy XX wieku. Tworzył rzeźby w duchu symbolicznym, niezwykle popiersia i studia portretowe, był też autorem wielu projektów pomników monumentalnych.

18. **„Madonna”, 1911 r.**
brąz patynowany, wys.: 69 cm, dł.: 70 cm
sygnatura na spodzie: 'XAWERY DUNIKOWSKI | MADONNA | 1911',
obok 'ODLEW | TROSS | 2010', '4/6'

Cena wywoławcza: 30 000 zł

Estymacja: 40 000 – 60 000

xawery dunikowski (1875 Kraków – 1964 Warszawa)

19. „Brzemienna”

gips patynowany, wys.: 100 cm

sygnatura: 'Xavery Dunikowski | Paris'

Cena wywoławcza: 120 000 zł

Estymacja: 150 000 – 250 000

Cykl „Kobiet brzemiennych” to najśłynniejsze z rzeźb stworzonych przez Xawerego Dunikowskiego. Naturalnej wielkości, choć sprawiające wrażenie monumentalnych, emanujące spokojem, o jednolitej formie potraktowanej szerokimi płaszczyznami. Stanowiły dla Dunikowskiego nie tylko plastyczne zagadnienie, ale także odzwierciedlenie jego metafizycznych poglądów, były próbą odpowiedzi na stawiane sobie przez artystę pytanie o cel rodzącego się życia. Monolityczne, dostojne, milczące, zróżnicowane jedynie za pomocą ledwo dostrzegalnych niuansów statuy same w sobie stanowiły nierozwiązywalną tajemnicę sensu odradzającego się nieustannie koła życia i skłaniały do refleksji na temat nieubłaganej konieczności trwania i bytu.

barbara falender

(ur. 1947 r., Wrocław)

Uprawia rzeźbę, rysunek i fotografię. Studiowała w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (1966-1970), na Wydziale Rzeźby w pracowni prof. Jerzego Jarnuszkiewicza, uzyskując dyplom w 1972 roku. Artystka pracuje w kamieniu, brązie, epoksydzie oraz w porcelanie. W 1976 roku otrzymała stypendium rządu włoskiego za realizację rzeźb w marmurze, w Carrarze. Zdobyła I nagrodę na Salonie Zimowym w Radomiu w 1980 roku i nagrodę na III Sympozjum Rzeźby Fanano, w 1985 roku. Uczestniczyła w wielu międzynarodowych sympozjach rzeźbiarskich m.in.: w Villany (1979); w Digne les Bains (1991), w Guilin Yuzi Paradise, Chiny (2000). Realizowała scenografię i kostiumy do sztuk: Dla Fedry Per Olafa Enquista, TV Telewizji oraz Yourcenar, Teatr Rozrywki, Chorzów (1997).

20. **Ona, 1973/1995 r.**

biskwit, wys. 54 cm

sygnatura na podstawie: '„ONA” 1973/95 BARBARA FALENDER'

stan: pęknięcie ok. 4 cm u podstawy

LITERATURA:

porównaj – Barbara Falender. Rzeźba, katalog wystawy, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Orońsko 2007, s. 12 (il.)

Cena wywoławcza: 15 000 zł

Estymacja: 25 000 – 35 000

Od lat 70. Barbara Falender eksploruje w swojej twórczości tematykę erotyczną. W 1973 roku artystka otrzymała możliwość podjęcia pracy badawczo-naukowej na ASP w Warszawie, gdzie pracowała z zastosowaniem tworzywa sztucznego – epoksydu. Wykonała wówczas torsy Ona i On, z czego Oną przekształciła w późniejszych wersjach rzeźby w waginę, a Onego w fallusa. Późniejsze odlewy tych rzeźb powstały w biskwicie. O rzeźbach z tego okresu pisał Zbigniew Taranienko:

„Erotyzm był nie tylko jedynym ich tematem i treścią. One same miały stawać się fetyszami, prowokującymi do tego, by je dotykano, do tego, by nie tylko patrzono na nie, ale także je podglądano”.

Prezentowany przez nas egzemplarz jest unikatowym, ostatnim udostępnionym przez artystkę odlewem rzeźby „Ona”.

fiswick

(Holandia, XX w.)

21. **Madonna, 1949 r.**
drewno, wys.: 50 cm
sygnatura i data na spodzie: 'FISWICK | WAMEL | 1949'

Cena wywoławcza: 1 500 zł

Estymacja: 2 500 – 4 000

jean-louis gregoire

(1840 Paryż – 1890)

Jean-Louis Gregoire był słynnym rzeźbiarzem, działającym w dziewiętnastowiecznym Paryżu. Swoje dzieła wystawiał na Salonach Paryskich od 1867 r. Tworzył rzeźby głównie o tematyce mitologicznej, sceny rodzajowe, a także biusty portretowe i pomniki. Do najbardziej znanych rzeźb tego twórcy należą: „Psyche” powstała w 1880 roku i „Niespodzianka” z 1881 roku.

22. Źródło

brąz, podstawa marmur, wys.: 84 cm
sygnatura na podstawie: 'L. Gregoire'

Cena wywoławcza: 9 000

Estymacja: 12 000 – 18 000

gerard grzywaczyk

(ur. 1941 r., Chorzów)

Artysta ukończył krakowską Akademię Sztuk Pięknych na Wydziale Rzeźby w 1968 roku. Studiował także w Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu. Jego rzeźby znajdują się w trzech kościołach diecezji katowickiej: katedrze Chrystusa Króla (wystroj kaplicy św. Barbary), św. Floriana w Chorzowie (wystroj prezbiterium i figura św. Floriana) oraz św. Herberta w Wodzisławiu Śląskim. Do swoich ważniejszych realizacji zalicza płaskorzeźby na elewacji Teatru Miejskiego w Chorzowie, rzeźby plenerowe w śródmieściu Katowic i w Katowickim Parku Leśnym, rzeźbę z fontanami w świętochłowickim parku „Skalka”, pomnik nagrobny „Żołnierzom Września” w Chorzowie, rzeźby w Kaplicy Górników w archikatedrze pw. Chrystusa Króla w Katowicach, epitafium pamięci Wojciecha Korfanteo i pomnik „Bohaterskim Harcerzom Chorzowa poległym w latach 1939–45” w Chorzowie. Jest także autorem projektu ołtarza w kościele św. Franciszka z Asyżu w Klimzowcu oraz współautorem projektu ołtarza, ambony i balasek w barokowym sanktuarium w Pszowie.

23. **„Feniks”, 1972 r.**
stal, granit, wys.: 88 cm
tytuł autorski na papierowej nalepce
sygnatura: 'G. GRZYWACZYK'

Cena wywoławcza: 12 000 zł
Estymacja: 15 000 – 25 000

gerard grzywaczyk (ur. 1941 r., Chorzów)

24. **Figura, 1969 r.**

drewno, wys.: 127,5 cm, wymiary podstawy: 19 × 18,5 cm
sygnatura na podstawie: 'GR.YK'

Cena wywoławcza: 12 000 zł

Estymacja: 16 000 – 30 000

*Rzeźba zdobyła srebrny medal na wystawie
w Paryżu w 1971 roku.*

władysław hasior

(1928 Nowy Sącz – 1999 Zakopane)

Absolwent Wydziału Rzeźby warszawskiej ASP. W latach 1957–68 pracował jako nauczyciel w Szkole Kenara w Zakopanem. W latach 1970–71 pracował jako scenograf w Teatrze Polskim we Wrocławiu i pedagog tamtejszej PWSSP. Znany przede wszystkim jako twórca monumentalnych rzeźb i łączonych wraz z ich realizacją akcji efemerycznych – Słoneczny rydwan, Płomienne ptaki, Ogniste ptaki, Płonące sztandary. Równolegle ze „Sztandarami” i realizacjami monumentalnymi tworzył kameralne rzeźby. W latach 80. i 90. tworzył „Portrety” w technice assemblage’u i collage’u. Assemblaże tworzył od 1957 r. Reprezentował Polskę na Biennale w Sao Paulo w 1965 i 1971 r., Biennale w Wenecji w 1970 r. i wielu innych prestiżowych międzynarodowych wystawach.

25. Scena religijna

technika własna, assemblage/płyta oprawione w ramę z pleksi, wymiary ramy: 92 × 68 × 28,5 cm
sygnatura z tyłu: 'WHasior'

Cena wywoławcza: 20 000

Estymacja: 30 000 – 50 000

władysław hasior

(1928 Nowy Sącz – 1999 Zakopane)

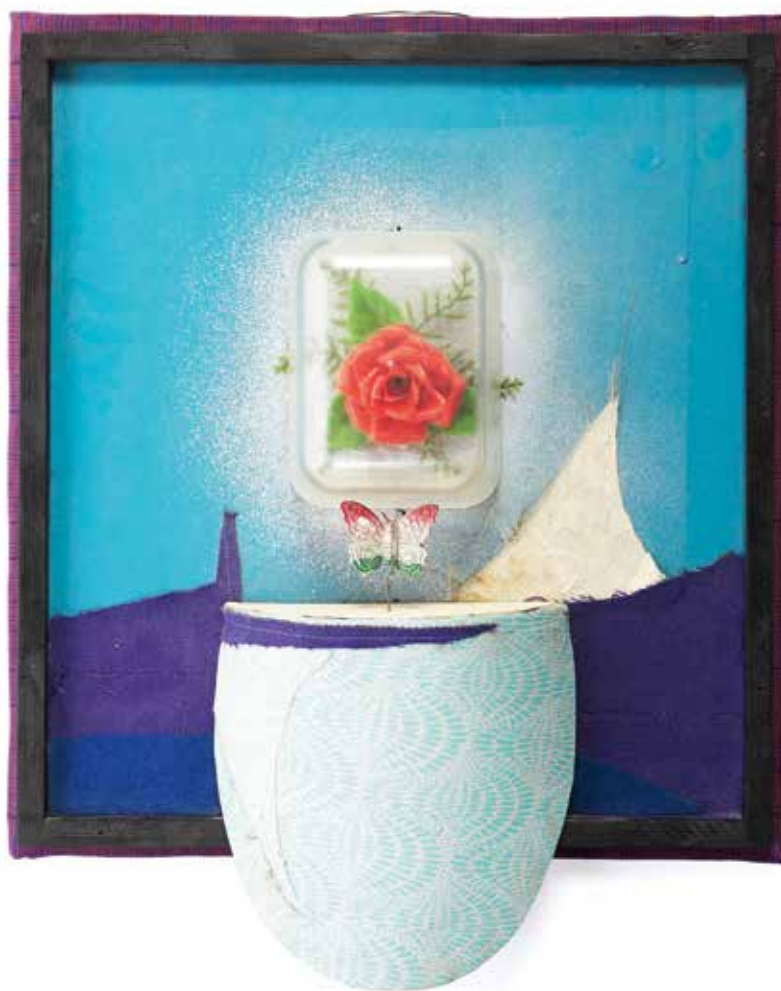
26. **„Adoracja Ostatniej Róży II”, 1989 r.**

technika własna, assemblage/plyta, wymiary: 49 × 40 cm

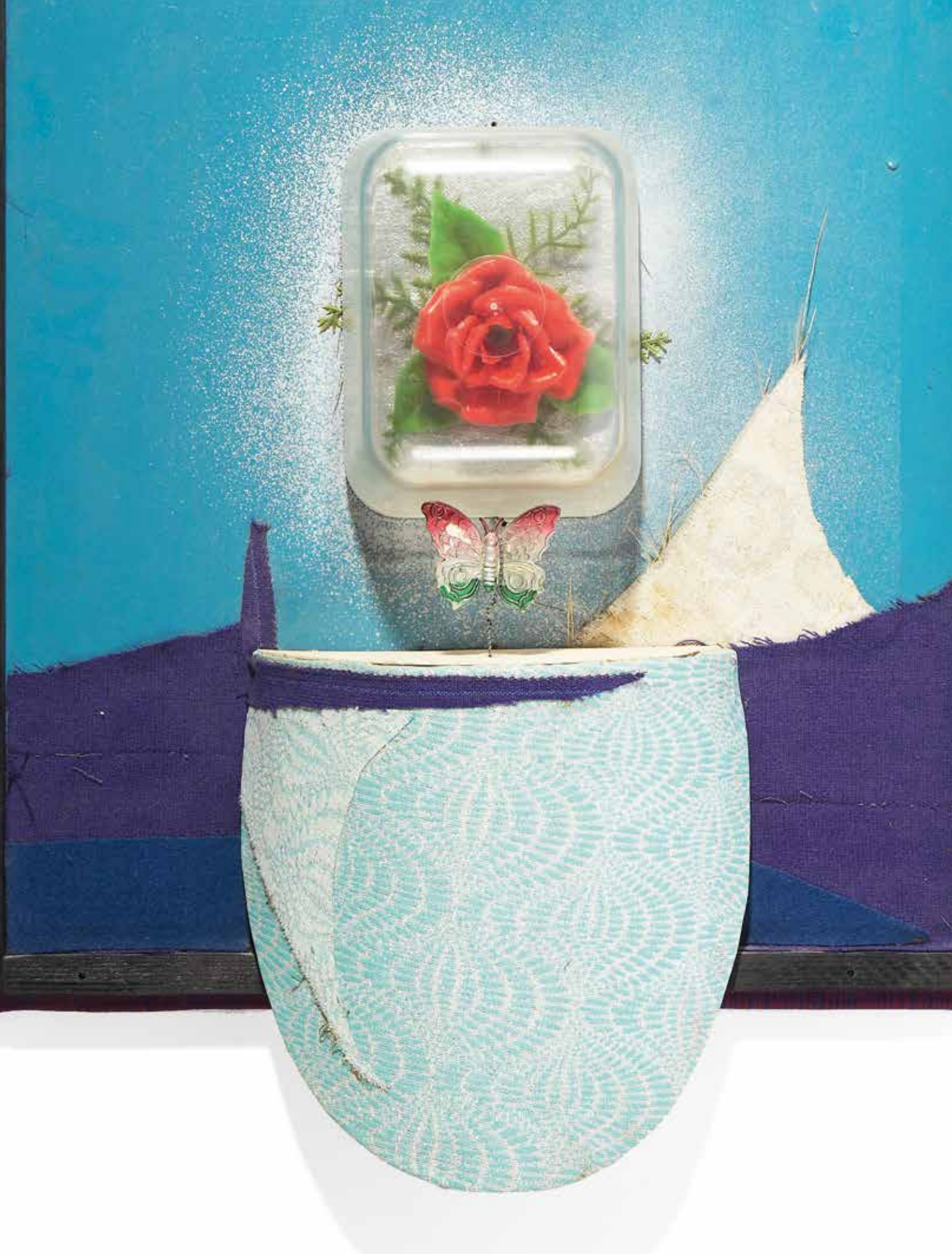
sygnatura, data i opis autorski na odwrociu: '„Adoracja Ostatniej Róży” II | 1989 | Hasior Wł.'

Cena wywoławcza: 12 000

Estymacja: 15 000 – 25 000

„Prace Hasiora – pisał w 1977 roku Wojciech Skrodzki – zdumiewające swą różnorodnością i pomysłowością w operowaniu materiałem przedmiotowym, któremu artysta zawsze potrafił nadać nowy sens i istotne znaczenie, powołują do życia zaskakujący świat misteryjnego uniesienia, nowy obszar, na którym przebogata fantastyka styka się z najwykleszszym śladami codzienności i banalności istnienia; świat jak gdyby ze snu, wizji o niezwykle silnym naszeniu emocjonalnym.”

alfons karny

(1901 Białystok – 1989 Warszawa)

Polski rzeźbiarz. Portretował wybitne postacie polskie (M. Kopernik, A. Mickiewicz, J. Piłsudski) i obce. Jego granitowe i brązowe rzeźby otrzymały złote medale na wystawach w Paryżu i Brukseli. W 1920 zaciągnął się do armii gen. J. Hallera. W 1923 roku osiedlił się w Warszawie. W 1924 roku rozpoczął studia w warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych pod kierunkiem Tadeusza Breyera. W 1925 roku rzeźby Karnego zostały zaprezentowane na wystawie prac uczniów wyższych szkół artystycznych w ramach Międzynarodowej Wystawy Sztuki Dekoracyjnej w Paryżu. Po ukończeniu nauki, w 1930 roku, artysta otrzymał stypendium na wyjazd do Francji, Niemiec i Belgii. W 1939 roku rzeźby Karnego wystawiane były w Londynie, a potem w Nowym Jorku – skąd już nie powrócił z powodu wybuchu II wojny światowej. We wrześniu 1939 roku podczas bombardowania Warszawy spłonęła pracownia artysty wraz z dziełami rzeźbiarskimi. Po wojnie Karny tworzył w duchu polskiego socrealizmu. Jednak jego prace z tego okresu, choć podejmowały pożądane wówczas tematy, pod względem stylistycznym nie odbiegały daleko od form, które ukonstytuowały się w twórczości artysty w latach trzydziestych. W 1949 roku otrzymał pracownię w Warszawie przy ul. Wiejskiej. W 1960 roku rzeźbiarz urządził sobie wakacyjną pracownię w Gdańsku, dokąd wyjeżdżał rokrocznie w okresie letnim. W 1963 roku odbyła się pierwsza indywidualna wystawa prac Alfonsa Karnego – objazdowy pokaz jego rzeźb.

27. **Głowa dziewczynki**

brąz, podstawa – marmur, wys.: 50,5 cm
sygnatura: 'A. Karny'

Cena wywoławcza: 14 000 zł

Estymacja: 18 000 – 25 000

tomasz kawiak

(ur. 1943 r., Lublin)

Jest jednym z najbardziej charakterystycznych artystów swego pokolenia. Ukończył malarstwo oraz architekturę wnętrz na warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, dyplom uzyskał w 1968. Związany z macierzystą uczelnią, w latach 1968–1970 pracował jako asystent w pracowni ceramiki na Wydziale Malarstwa. W 1970 roku zaprezentował akcję „Ból Tomka Kawiaka”, podczas której zabandażował okaleczone przez służby miejskie drzewa przy jednej z lubelskich ulic. Tego samego roku wyjechał do Paryża, gdzie kontynuował artystyczną edukację w École des Beaux-Arts. Znany z oryginalnych działań artystycznych m.in. akcji „cegłowania” (briquetage), polegającej na pozostawianiu przez artystę w miejscach, które odwiedzał podczas swych licznych podróży, jednakowych cegieł wypalanych w czerwonej glinie, o wymiarach $20 \times 10 \times 3$ cm. Ważny motyw ikonograficzny sztuki Kawiaka stanowią od lat 70. niebieskie dzinsy, które podobnie jak zawartość kieszeni są przez artystę utrwalane w odlewach rzeźbiarskich, multiplach, obrazach oraz rysunkach.

28. **„Green Poche Golf Open”, 1991 r.**
brąz, marmur, wys.: 50 cm
sygnatura: 'N. A. II | T.K. 1991'

Cena wywoławcza: 10 000 zł

Estymacja: 14 000 – 18 000

grzegorz klaman

(ur. 1959 r., Nowy Targ)

Grzegorz Kłaman jest polskim artystą współczesnym. Tworzy instalacje, zajmuje się działaniami w przestrzeni publicznej. Od 1984 r. prowadził Galerię Rotacyjną w różnych miejscach Gdańska (Baraki, cypel Wyspy Spichrzów). Od 1985 r. pracuje jako pedagog w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, gdzie prowadzi Pracownię Intermedialną. Założyciel i lider Galerii Wyspa (od 1985 r.), współautor koncepcji Otwartego Atelier (od 1992r.) i Centrum Sztuki Współczesnej „Łaźnia” (1998 r.) w dawnej Łażni Miejskiej oraz prezes Fundacji Wyspa Progress (od 1994 r.). W 2002 założył i prowadzi Modelarnię i Instytut Sztuki Wyspa razem z Anetą Szyłak (od 2004 r.) na terenie dawnej Stoczni Gdańskiej.

29.

„Robotnik”

drewno polichromowane, wys.: 198 cm (z postumentem)
na tabliczce: 'Grzegorz Kłaman | Robotnik | rzeźba | kolekcja prywatna – E. M. Biesiada'

LITERATURA:

Kłaman. Akcje Figury Obiekty, il. na stronie nienumerowanej (reprodukcja czarno-biała)

Cena wywoławcza: 20 000 zł

Estymacja: 25 000 – 35 000

Prezentowany obiekt pochodzi z lat 80 – okresu kiedy artysta jako materiał do tworzenia rzeźb wykorzystywał głównie drewno. Prace tego okresu charakteryzuje szkicowe opracowanie formy, najczęściej za pomocą mało precyzyjnych narzędzi ciesielskich. Swoje rzeźby artysta pokrywał jaskrawą polichromią, a postaci przedstawiał w patetycznych pozach. Ten nurt w twórczości Kłamana łączy się bezpośrednio z falą Nowej Ekspresji, prace tego okresu wykazują bliskie pokrewieństwo ze sztuką Georga Baselitza, którą cechuje szkicowość i brutalizm przedstawienia.

jolanta kłyszcz

(ur. 1959 r., Świętochłowice)

Jolanta Kłyszcz wykłada w mieście Meksyk m.in. na Uniwersytecie Ibero-amerykańskim. Swe niezwykle rzeźby, wśród których najczęstszy motyw stanowi postać ludzka, wystawiała na licznych indywidualnych i zbiorowych ekspozycjach między innymi w Meksyku, Warszawie czy Chicago. Znana również jako autorka grafik. Do Meksyku wyjechała w 1990 roku, wcześniej ukończyła studia na warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych i przez krótki okres wykładała na Uniwersytecie Śląskim.

30. **„Mój przyjaciel księżyc”, 1989 r.**
brąz patynowany, wys.: 37,5 cm, dł.: 23 cm
sygnatura: 'JK 7/9'

Cena wywoławcza: 6 000 zł
Estymacja: 10 000 – 15 000

Rzeźba „Mój księżyc” powstała w 1989 roku i została zadedykowana pierwszemu człowiekowi, który stanął na Księżycu – Neilowi Armstrongowi (1930–2012), pierwszy odlew znajduje się w Muzeum NASA w Huston.

henryk kossowski

(1855 Kraków – 1921)

Kształcił się w krakowskiej SSP u swego ojca, Henryka seniora i u M. Guy-skiego. Studia kontynuował w Paryżu u Mathurina Moreau. Otrzymywał liczne nagrody za swoje dzieła rzeźbiarskie. Wystawiał w Paryżu i Wiedniu, swoje prace wysyłał również do Warszawy, Lwowa i Krakowa. Jest autorem wielu portretów i motywów rodzajowych, wykonanych w brązie i terakocie.

31. **Siedzący Satyr**
brąz, podstawa – marmur, wys.: 54 cm
sygnatura na podstawie: 'H. Kossowski'

Cena wywoławcza: 9 000 zł

Estymacja: 12 000 – 18 000

andrzej kreutz-majewski (1939 r., Brdów – 2011 Warszawa)

Malarz, scenograf i pedagog. Absolwent krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych i Akademii Sztuk Pięknych w Rzymie (stypendium rządu włoskiego). Twórca około 160 scenografii w teatrach operowych i dramatycznych. Czynny również jako malarz – twórca portretów i fantastycznych kompozycji (m.in. cykl „Stwory”) oraz ilustracji książkowych. W 1966 r. otrzymał nominację na stanowisko naczelnego scenografa Teatru Wielkiego w Warszawie, którą pełnił do 2005 r. Poza wieloma realizacjami na scenie Teatru Wielkiego oraz innych polskich teatrów – był autorem scenografii w renomowanych teatrach świata w: Amsterdamie, Ankarze, Atenach, Barcelonie, Berlinie, Bonn, Buenos Aires, Buffalo, Detroit, Dortmundzie, Essen, Genewie, Hamburgu, Kolonii, Lizbonie, Londynie, Los Angeles, Madrycie, Mediolanie, Meksyku, Monachium, Moskwie, Nowym Jorku, Oslo, Paryżu, Pradze, San Francisco, Tel Awiwie, Turynie, Vancouverze, Wiedniu i Zurychu. Z powodzeniem zajmował się również reżyserią teatralną. Ważniejsze odznaczenia i nagrody: 1961 – II nagroda za projekt scenografii do „Hamleta” Szekspira na Biennale Sztuki w Paryżu, 1963 – nagroda Ministra Kultury i Sztuki III stopnia, 1966 – Złoty Medal za projekt scenografii do „Orfeusza” Igora Strawinskiego w reżyserii Rodriguesa Alfredo w Teatrze Wielkim w Warszawie na Triennale Scenograficznym w Nowym Sadzie; Nagroda Państwowa I stopnia, 1967 – Złoty Medal za projekt scenografii do „Orfeusza” Igora Strawinskiego w reżyserii Rodriguesa Alfredo w Teatrze Wielkim w Warszawie na Quadriennale Scenografii w Pradze, 1975 – nagroda Ministra Kultury i Sztuki I stopnia, 1988 – Medal „Zasłużony dla Kultury Polskiej”, 1998 – Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski.

32.

Głowa

technika własna, wys.: 41,5 cm

sygnatura flamastrem: 'A. KM' oraz pieczęć autorska

WYSTAWIANA:

„Andrzej Kreutz-Majewski (1934–2011) – wspomnienie. Dialog Majewski – Dejmek”, 28 luty – 29 kwietnia 2012, Muzeum Miasta Łodzi

Cena wywoławcza: 10 000 zł

Estymacja: 15 000 – 25 000

Prezentowany przez nas obiekt pochodzi ze spuścizny po artyście i jest jedyną znaną rzeźbą Andrzeja Kreutza – Majewskiego.

stanisław kulon

(ur. 1930 r. Siółko, obecnie Ukraina)

Stanisław Kulon w latach 1948–1952 uczęszczał do Liceum Technik Plastycznych w Zakopanem, gdzie uczył się rzeźby u Antoniego Kenara. Później studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w latach 1952–58 na Wydziale Rzeźby w pracowniach Ludwiki Nitschowej i Mariana Wnuka. W roku 1955, jeszcze jako student uczestniczył w wystawie „Przeciw wojnie, przeciw faszyzmowi” w warszawskim Arsenale. Dyplom z wyróżnieniem otrzymał w 1958 roku. W roku 1964 związał się z grupą „Rekonesans” i przez wiele lat uczestniczył w jej wystawach. W 1988 roku został profesorem nadzwyczajnym Wydziału Rzeźby, natomiast w latach 1971–1978 i 1985–1987 sprawował funkcję prodziekana na tym wydziale. Tytuł profesora zwyczajnego uzyskał w roku 1995. W roku 2000 odszedł na emeryturę. Zajmuje się rzeźbą monumentalną, ceramiczną i ceramiką.

33. **Opiekunka, 2006 r.**
drewno brzożowe polichromowane, wys.: 57,5 cm
sygnatura na spodzie: 'ST. KULON' oraz data '2006'

Cena wywoławcza: 2 500 zł

Estymacja: 4 000 – 6 000

Artysta w swej twórczości często posługuje się drewnem. Rzeźbione przez niego grupy postaci poprzez swoje sumaryczne opracowanie nawiązują w pewnym stopniu do sztuki ludowej. Prace artysty cechuje prosta, surowa forma i bogata kolorystycznie polichromia.

henryk kuna

(1879 (?) Warszawa – 1945 Toruń)

Henryk Kuna jest jednym z najwybitniejszych polskich rzeźbiarzy działających w 1 połowie XX w. Około 1900 roku zamieszkał w Warszawie, gdzie rozpoczął naukę w pracowni Piusa Walońskiego, później wyjechał na studia do Krakowa, m.in. dzięki pomocy Bolesława Biegasa. W latach 1902 – 04 studiował u Konstantego Laszczki, dwukrotnie wyjeżdżał też do Paryża. Na stałe osiadł w Warszawie w 1912 roku. Od 1921 roku należał do stowarzyszenia Rytm i był jednym z głównych reprezentantów tego ugrupowania. Wraz z Rytmem wystawiał w kraju w latach 1922–32 oraz na zagranicznych pokazach sztuki polskiej. W 1936 roku objął katedrę rzeźby na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. Jednocześnie pracował w Warszawie – jego pracownia mieściła się przy ul. Czackiego. Henryk Kuna debiutował w 1904 roku rzeźbą z cyklu Śmierć, pokazaną w warszawskiej Zachęcie. W Warszawie wystawiał także w salonie Garlińskiego, w Instytucie Propagandy Sztuki. Swoje rzeźby pokazywał również na wystawach w Krakowie, Sosnowcu, Łodzi, Lwowie, Poznaniu oraz za granicą – w Wiedniu, Paryżu, Wenecji, Londynie, Bukarszcie, Moskwie, Kopenhadze, Rydze, Tallinie i Brukseli. Najwcześniejsze prace Kuny powstawały pod wpływem sztuki impresjonizmu i twórczości Laszczki. Podczas pobytu w Paryżu wielkie wrażenie wywarły na nim prace Aristide Maillola. Tworzył głównie portrety, biusty portetowe, postacie symboliczne. Jest autorem projektów pomników m.in. Józefa Piłsudskiego i Adama Mickiewicza dla Wilna.

34. **Głowa świętej, 1926 r.**
brąz, wys.: 34 cm, dł.: 21,5 cm
sygnatura: 'H. KUNA | 1926' oraz numer '8/10'

LITERATURA:
porównaj – Sztuki Piękne, Rocznik siódmy, 1931, s. 152 (il.) (rzeźba prezentowana na wystawie zbiorowej w TZSP w Warszawie)

Cena wywoławcza: 14 000 zł
Estymacja: 25 000 – 35 000

antoni kurzawa (1842 Turza k. Gorlic – 1898 Kraków)

Rzeźby odznaczające się dynamiczną formą, celną charakterystyką postaci, ruchu – z cyklu „Tańce polskie”, znalazły się tu nadto „Krakowiak, Mazur”. Artysta wykonał wiele wersji tańców, niektóre znajdują się w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie, Muzeum Narodowego w Warszawie, Muzeum Liteatury w Warszawie. Prezentowane rzeźby stanowią dzieła wybitnego rzeźbiarza polskiego, twórcy scen rodzajowych, ludowych, baśniowych, personifikacji, rzeźby sepulkralnej (Lwów, Cmentarz Łyczakowski; Kraków, Cmentarz Rakowicki – „Anioł Zmartwychwstania” na grobie Śliwińskich, „Geniusz zrywający pęta” – rzeźba ustawiona po śmierci Kurzawy na jego grobie; Warszawa, Powązki – „Anioł otulający skrzydłami dziecko” na grobie Oli Roszkowskiej), płaskorzeźb o tematyce napoleońskiej. Najbardziej znaną rzeźbą Kurzawy jest „Mickiewicz budzący geniusza Poezji”.

35. **Para rzeźb z grupy Tańce polskie – Polonez i Oberek, 1879 r.**
terakota, wys.: 56 cm, śr. podstawy: 24,5 cm
sygnatura na podstawie: 'A. Kurzawa'

LITERATURA:

- porównaj – 1) „Słownik artystów polskich...”, t. IV, Wrocław 1986;
2) D. Kaczmarzyk, „Rzeźba polska od XVI do początku XX wieku”. Katalog zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie, Warszawa 1973;
3) K. Mikocka-Rachubowa, „Rzeźba polska XIX wieku. Od klasycyzmu do symbolizmu”. Katalog zbiorów. Muzeum Narodowe w Warszawie, Warszawa 1993;
4) P. Szubert, „Rzeźba przełomu XIX i XX wieku”, Warszawa 1995;
5) M. I. Kwiatkowska, „Rzeźbiarze warszawscy XIX wieku”, Warszawa 1995.

Cena wywoławcza: 45 000 zł

Estymacja: 60 000 – 80 000

antoni kurzawa (1842 Turza k. Gorlic – 1898 Kraków)

Grupa figuralna Wisła i Wawel wybitnego rzeźbiarza związanego z Krakowem – Antoniego Kurzawy. Wyobraża ona personifikację prastarej siedziby królów polskich – zamku wawelskiego jako brodatego starca w zbroi rycerskiej i koronie królewskiej na skroniach. Wawel siedzi z mocno pochyloną głową i rękami wspartymi na olbrzymim mieczu. Obok niego przytulająca się do ramienia monarchy, spoglądająca w dal młoda dziewczyna symbolizująca rzekę Wisłę. Do stworzenia tej bardzo cenionej przez Wyspiańskiego rzeźby, której odlew miał we własnej pracowni, zainspirował Kurzawę być może dziewiętnastowieczny wiersz krakowskiego poety – Edmunda Wasilewskiego: „Na skalistym brzegu stary zamek siedzi. Siwą głowę schylił, z myślami się biedzi”. Kompozycja wykonana w 1878 po powrocie twórcy z Paryża była artystycznym echem dyskusji oraz inicjatyw zmierzających do przywrócenia Wawelowi dawnego charakteru pomnika historii Polski. W roku 1880 sejm galicyjski wysłał do cesarza w Wiedniu delegację z petycją, aby zamek wawelski (przekształcony po 1846 w koszary wojskowe) „do dawnej świetności przywrócić, uznać go za swą siedzibę i w czasach pobytu w Galicji zamieszkiwać go raczył”. Praca cechująca się ekspresyjną formą swobodnie i malarsko przedstawionych postaci wpisuje się w ciąg udanych dzieł alegorycznych Kurzawy. Artysta, odznaczający się wybitnym talentem kompozycyjnym, kształcił się przed 1863 u Parysa Filippiego, potem w kierunku rzeźby u Henryka Kossakowskiego w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie (1863–1869), następnie w wiedeńskiej Akademii w szkole rzeźby Franza Bauera oraz w latach 1876–1877 w Paryżu w pracowni Henriego Chapu. Zasłynął jako twórca wielu dzieł oryginalnych, pełnych siły wyrazu, umiejętnie komponowanych, o tematyce historycznej, portretowej, baśniowo-ludowej, alegorycznej i religijnej. Mimo sporów krytyki na temat oceny jego prac, rzeźbiarz znalazł uznanie u Witkiewicza, Wyspiańskiego, Dunikowskiego i Przybyszewskiego. Życie młodego Kurzawy zainspirowało Bolesława Prusa do napisania noweli „Antek”. (Muzeum Narodowe we Wrocławiu).

36. **„Wisła i Wawel”, 1878 r.**
gips, wys.: 76 cm
opisana na podstawie: 'WISŁA – WAWEL'

Cena wywoławcza: 35 000 zł
Estymacja: 50 000 – 60 000

władysław kut

(1915 Nawsie – 2006)

Artysta w 1936 roku ukończył KENARĄ Szkołę Przemysłu Drzewnego w Zakopanem.

37. **Wiolonczelista, 1934 r.**
drewno jesionowe, wys.: 44 cm, wymiary podstawy: 15 × 14 cm
sygnatura na spodzie: 'WŁ. KUT', 'POLONIA | ZAKOPANE | SCOLA'
(ryte) oraz atramentem numer ewidencyjny szkoły: 'Ew 110/34'

Cena wywoławcza: 16 000 zł

Estymacja: 20 000 – 30 000

Prezentowany obiekt reprezentuje wszystkie charakterystyczne cechy rzeźby szkoły zakopiańskiej – najciekawszej polskiej szkoły artystycznej pierwszej połowy dwudziestego wieku, kierowanej przez wybitnych pedagogów. Powstałe w jej kręgu rzeźby cechuje rezygnacja ze szczegółowego detalu na rzecz ekspresji bryły, dynamiki linii i operowania płaszczyznami. Prace związanych ze szkołą artystów świadczą o wyjątkowości polskiego art deco, opartego na tradycjach ludowej ciesielki i formach, które charakteryzuje prostota właściwa tradycyjnej rzeźbie podhalańskiej. Wytwory szkoły zakopiańskiej, cenione za ich uniwersalną formę i urzekającą naturalność, stanowią coraz częstszy obiekt zainteresowania kolekcjonerów.

konstanty laszczka (1865 Makowiec Duży – 1956 Kraków)

Od 1885 r. kształcił się w Warszawie pod kierunkiem Jana Kryńskiego i Ludwika Pyrowicza. Dzięki zdobyciu I nagrody w konkursie Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych, w latach 1891–96 przebywał na stypendium w Paryżu, gdzie studiował u Antoine'a Mercié, Alexandre'a Falguiere'a oraz Jeana Léona Gérôme'a. Po powrocie z Paryża do 1899 r. mieszkał w Warszawie, następnie przeniósł się do Krakowa, gdzie objął katedrę rzeźby Akademii Sztuk Pięknych, którą prowadził do 1935 r.. W latach 1900–10 sprawował patronat artystyczny nad fabryką wyrobów kaflarskich i garncarskich Józefa Niedźwieckiego w Dębnikach pod Krakowem. Był jednym z założycieli TAP „SZTUKA”. W swej twórczości rzeźbiarskiej Konstanty Laszczka ulegał wpływowi Auguste Rodina, co szczególnie zaznaczyło się w rzeźbionych na początku XX wieku aktach kobiecych utrzymanych w stylistyce secesji. Zajmował się również rzeźbą monumentalną oraz portretową. Laszczka tworzył również medale, medaliony portretowe oraz plakiety okolicznościowe. Wielką pasją artysty była ceramika, której z biegiem lat poświęcał się coraz bardziej. Malował także pejzaże, zajmował się grafiką oraz rysunkiem satyrycznym.

38. **Wodnik**

terakota, wys.: 28,5 cm, dł.: 21 cm
sygnatura na dole: 'K. Laszczka'

LITERATURA:

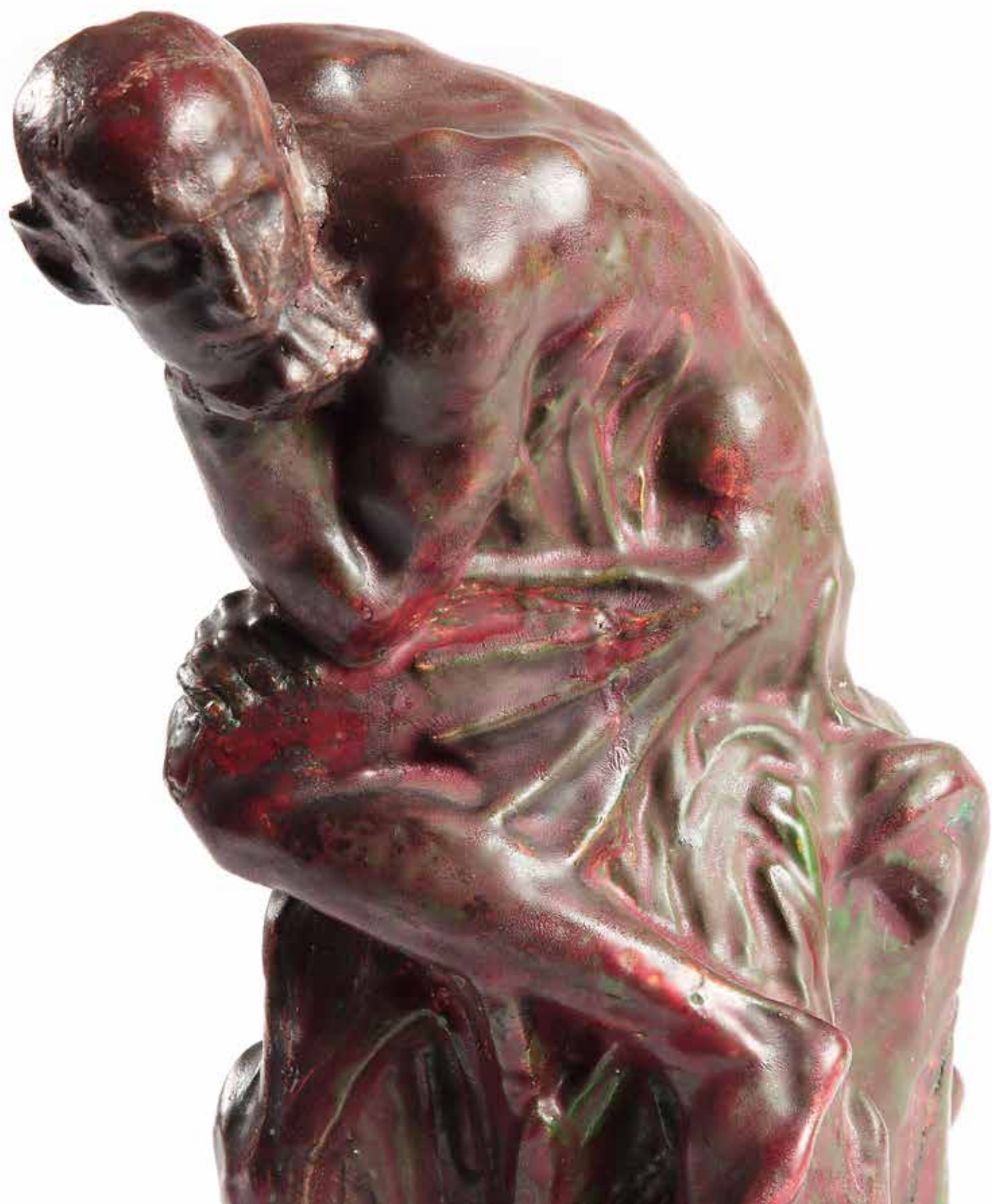
porównaj – Jadwiga Puciata – Pawłowska, Konstanty Laszczka. Życie i twórczość, Muzeum Okręgowe w Siedlcach 1980, il. nr 6 (strony nienumerowane)

Stan zachowania: rzeźba po renowacji

Cena wywoławcza: 4 000 zł

Estymacja: 5 000 – 7 000

konstanty laszczka (1865 Makowiec Duży – 1956 Kraków)

39. **Diana**

brąz, wys.: 34 cm

sygnatura: 'K.Laszcza'

Cena wywoławcza: 4 000 zł

Estymacja: 5 000 – 7 000

tadeusz łodziana

(1920 Borowa – 2011 Grodzisk Mazowiecki)

Tadeusz Łodziana – polski rzeźbiarz, profesor Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Tworzył m.in. rzeźby kameralne o formach abstrakcyjnych, monumentalne pomniki – takie jak Ofiar Faszyzmu w Łodzi czy Prezydenta Gabriela Narutowicza w Warszawie, Żołnierza polskiego i niemieckiego antyfaszysty w Berlinie – Friedrichshain, Mikołaja Kopernika w Bogocie, Józefa Piłsudskiego w Warszawie. Jest twórcą wystroju rzeźbiarskiego w Mauzoleum na Pawiaku w Warszawie.

40. **Otwarta II, około 1977 r.**
brąz patynowany, polerowany, podstawa – drewno, wymiary:
62,5 × 40 × 40 cm

LITERATURA:
porównaj – Figura w rzeźbie polskiej XIX i XX wieku, Galeria Sztuki Współczesnej Zachęta, Muzeum im. Xawerego Dunikowskiego oddział Muzeum Narodowego w Warszawie, Centrum Przepły Polskiej w Orońsku, Warszawa 1999, s. 126–127 (il.)

Cena wywoławcza: 38 000 zł
Estymacja: 50 000 – 70 000

Za rzeźbę „Otwarta II” artysta zdobył w 1981 roku Grand Prix na Międzynarodowym Biennale Rzeźby w Monaco.

józef łukomski

(1920 Sławsko Górne – 1996 Warszawa)

Z wykształcenia malarz. Naukę pobierał m.in. w Centralnej Akademii Sztuk Plastycznych w Pekinie oraz na warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, gdzie w 1958 roku obronił dyplom w pracowni Aleksandra Kobzdej. Dzięki Kobzdejowi Łukomski miał kontakt z doświadczeniem malarstwa materii. Najbardziej charakterystyczne prace wykonywał w technice, która polegała na tworzeniu wielowymiarowych kompozycji z malowanych ręcznie tkanin. Najsłynniejsza realizacja w tej technice to cykl rzeźb-obrazów z lat 1960–65 zatytułowany „Requiem”. Fascynacja artysty miękkim, podatnym na kształtowanie surowcem doprowadziła również do stworzenia "obrazów z odzieży": monumentalnych struktur wykonywanych ze znoszonych ubrań, nasycanych szlachetnymi barwnikami (cykl „Totemy” 1960–68). Wiele jego prac znajduje się w kolekcjach prywatnych w USA, Szwecji, Danii, Szwajcarii, a także Muzeum Historii Włókiennictwa w Łodzi.

41. **„Epitafium z bukietem”, 1974 r.**
technika własna, wymiary: 77 × 47 cm, wys.: 59 cm
autorski opis na odwrociu: 'Józef Łukomski | Warszawa | 1974' oraz tytuł autorski

Cena wywoławcza: 5 000 zł

Estymacja: 6 000 – 9 000

antoni franciszek mieczysław madeyski

(1862 Fośnia Wielka na Wołyniu – 1939 Rzym)

Antoni Madeyski od 1882 roku kształcił się w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych (m.in. w pracowni Walerego Gądomskiego). Studia uzupełniał w latach 1886–1890 w akademii wiedeńskiej (u Caspara Clemensa Zumbusch) oraz w Akademii w Petersburgu (1893–1898). W 1898 roku przeniósł się do Rzymu, gdzie mieszkał na stałe do końca życia. Madeyski był ważną osobą polskiego życia artystycznego. Jego pracownia przy via Flaminia 36 uchodziła za rodzaj salonu artystycznego. Podobną rolę spełniała czytelnia polska zorganizowana przez Madeyskiego w 1899 w Caffè Greco przy via Condotti. Szczególną opieką artysta otoczył dwóch wybitnych artystów mieszkających w Rzymie – rzeźbiarza Wiktora Brodzkiego i malarza Aleksandra Gierymskiego. Zgodnie z własną wolą został pochowany we wspólnym z nimi grobowcu na cmentarzu Campo Verano w Rzymie. W dziedzinie rzeźby monumentalnej najbardziej znane są jego dzieła – popiersie Jana Matejki w niszy na fasadzie Pałacu Sztuki w Krakowie (1901 r.), płaskorzeźba z popiersiem Stefana Batorego na Wawelu, przede wszystkim zaś dwa nagrobki w katedrze wawelskiej – królowej Jadwigi (1902 r.) oraz Władysława Warnerczyka (1906 r.). Do najwybitniejszych realizacji rzeźbiarsko-architektonicznych Madeyskiego wykonanych w Rzymie należy wystrój wnętrza kościoła św. Stanisława.

42. **Śpiący pies, 1905 r.**

brąz, wymiary: 5 × 19 × 8 cm
sygnatura: 'am 1905' (monogram wiązany)

LITERATURA:

porównaj – Figura w rzeźbie polskiej XIX i XX wieku, Galeria Sztuki Współczesnej Zachęta, Muzeum im. Xawerego Dunikowskiego oddział Muzeum Narodowego w Warszawie, Centrum Przechowywania Polskiej w Orońsku, Warszawa 1999, s. 282–283 (il.)

Cena wywoławcza: 2 000 zł

Estymacja: 3 000 – 4 000

W 1902 roku Antoni Madeyski wyrzeźbił w Rzymie nagrobek królowej Jadwigi do katedry wawelskiej. U stóp zmarłej władczyni artysta umieścił psa – symbol wierności – nawiązując do tradycji dawnej rzeźby nagrobkowej, a bezpośrednio do pomnika nagrobnego Ilarii del Carretto (1406 r.), dłuta Jacopa della Quercii, w katedrze w Lukce. Jedno ze studiów przedstawiające pogrążonego we śnie psa znajduje się w zbiorach Muzeum w Sukiennicach w Krakowie. Brązowe studium znajduje się w Muzeum Narodowym w Warszawie (porównaj: Figura w rzeźbie polskiej XIX i XX wieku, Galeria Sztuki Współczesnej Zachęta, Muzeum im. Xawerego Dunikowskiego oddział Muzeum Narodowego w Warszawie, Centrum Przechowywania Polskiej w Orońsku, Warszawa 1999, s. 282–283 (il.))

józef marek

(ur. 1922 r., Bielsko-Biała)

Artysta rzeźbiarz, architekt wnętrz. Absolwent krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, dyplom uzyskał w 1952 roku w pracowni Xawerego Dunikowskiego. Między 1970 a 1980 członek grupy Nowa Improwizacja, od 1983 należy do Związku Artystów Rzeźbiarzy, od 2005 do ZPAP. W latach 1961–1971 był asystentem, potem adiunktem na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej; w latach 1965–69 pracował jako wykładowca na Wydziale Form Przemysłowych Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Między 1971 a 1986 docent na Wydziale Architektury Wnętrz, od 1986 roku profesor krakowskiej ASP. Wziął udział w kilkuset wystawach sztuki polskiej w kraju i niemal całej Europie, a także w Azji i Ameryce. Uczestniczył w wielu konkursach na projekty rzeźb i pomników.

43. Rodzina, 1995 r.

brąz, wys.: 30 cm, wymiary podstawy: 14 × 12,5 cm
sygnatura z boku podstawy: 'J MAREK 95'

Cena wywoławcza: 3 500 zł

Estymacja: 4 000 – 6 000

igor mitoraj

(ur.1944 r., Oederan w Niemczech)

Polski rzeźbiarz, od końca lat 60 tworzący poza granicami kraju. Edukację artystyczną rozpoczął w Liceum Plastycznym w Bielsku – Białej. W 1963 wstąpił na Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie, gdzie studiował malarstwo pod kierunkiem Tadeusza Kantora. W 1968 roku wyjechał do Paryża, aby studiować w École Nationale Supérieure des Beaux Arts. Od początku lat 80 zajmuje się rzeźbą, pracuje głównie w brązie i marmurze, tworząc zarówno monumentalne figury w przestrzeni miejskiej jak i niewielkie rzeźby kameralne. Od momentu wystawy ArtCurial w 1977 rzeźby i rysunki Igora Mitoraja pokazano na 120 wystawach indywidualnych na całym świecie. Jego prace stoją w reprezentacyjnych punktach wielu miast – m.in. w Paryżu na La Défense oraz w Rzymie, Mediolanie, Lozannie, Londynie, Krakowie, Scheveningen koło Hagi, w USA i Japonii. Artysta mieszka i tworzy głównie we Francji, w swoich obiektach nawiązuje do wielkich tradycji rzeźbiarskich spod znaku takich klasyków jak Antonio Canova czy Michał Anioł. Rzeźby Mitoraja cechuje klasyczny warsztat połączony ze współczesną estetyką. W swoich pracach odwołuje się do historii i mitologii starożytnych cywilizacji Grecji i Rzymu, portretuje jej bohaterów, nadając im cechy właściwe naturze współczesnego człowieka.

44.

Tors

brąz, podstawa - drewno, wys.: 42 cm, szer.: 48 cm
sygnatura z przodu: 'MITORAJ | EA 1/3'

Cena wywoławcza: 50 000 zł

Estymacja: 60 000 – 80 000

Prezentowana rzeźba stanowi pierwszy z trzech autorskich odlewów wykonanych przez artystę.

joanna przybyła

(ur. 1959 r., Racibórz)

Edukację artystyczną rozpoczęła w Liceum Plastycznym w Opolu. Dyplom z wyróżnieniem uzyskała w 1984 roku na poznańskiej Akademii Sztuk Pięknych. Laureatka Stypendium Fundacji Kościuszkowskiej (1993–1994) oraz Stypendium Henry Moore Foundation, Yorkshire Sculpture Park (1995). W latach 1988–98 stworzyła cykl monumentalnych instalacji – rekonstrukcji drzew. Od 2002 roku pracuje nad wspólnymi projektami z następującymi architektami: Ravivem Ganchrowem, Nowy Jork; Claudio Silvestrinem, Londyn i Mediolan; Przemysławem Borkowiczem, Studio ADS, Poznań; Valerie Pasquiou, Valerie Pasquiou Interiors+Design, Nowy Jork. W 2009 roku podjęła współpracę z departamentem inżynierii dźwięku na Universität der Künste w Berlinie – mieście, w którym artystka mieszka i tworzy. Wybrane wystawy indywidualne: 1986 – Installation, Drawing, Traquair House Richard Demarco Gallery, Edinburgh Festival; 1991 – Katedra II, Galeria Krzysztofor, Kraków; 1992 – Fragment, Atelier 340, Bruksela; 1993 – Collages, Galeria Zderzak, Kraków, Galeria Krzysztofor, Kraków; 1995 – Hommage à Piet Mondrian, Yorkshire Sculpture Park; 1996 – Interior, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa; 1997 – Horizon, Sculpture Center, Nowy Jork; 2000 – Rzeźba, collages, World Trade Center, Poznań; 2002 – Capsule, wspólnie z architektem Ravivem Ganchrowem, Nowy Jork; 2003–04 – Raum, wspólnie z architektem Claudio Silvestrinem, Warszawa; 2006 – Rysunki światłem dla Arvo Pärta, Galeria Foksal, Warszawa; 2009 – Natural Ascendancy, Traquair House, Innerleithen nr. Edinburgh; 2011 – A Moment of Silence, St. Johannes-Evangelist-Kirche, Berlin.

45. **„Dążąc do światła VI”, 1995 r.**
drewno, wymiary: 140 × 25 × 3 cm

Rzeźba posiada podpisany przez autorkę certyfikat zaświadcający, że obiekt stanowi unikatowy, pojedynczy egzemplarz.

Cena wywoławcza: 12 000 zł
Estymacja: 16 000 – 20 000

„Twórczość Przybyły wynika z obserwacji natury. Artystka przypomina nam, że jako istoty ludzkie jesteśmy integralną częścią jej struktury. Instalacje tworzone z fragmentów przewróconych przez wiatr drzew, cechuje poczucie rytmu i jedności, które wyrażają fundamentalne prawa przyrody”.

(Josephin Gear)

jacek sarapata (ur. 1948 r.)

Zajmuje się głównie małymi formami w brązie, ale realizuje także monumentalne rzeźby w kamieniu oraz w tworzywach sztucznych. Dyplom z rzeźby uzyskał w 1974 roku w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w Pracowni Rzeźby prof. Jerzego Bandury. Jego prace znajdują się w zbiorach muzealnych w Polsce, oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą. Realizacje pomnikowe, plenerowe oraz sakralne na Śląsku. Wziął udział w wielu wystawach krajowych i zagranicznych, na których był niejednokrotnie wyróżniany i nagradzany. Obecnie mieszka i pracuje w Katowicach. Jest nauczycielem akademickim w katowickiej Akademii Sztuk Pięknych w Pracowni Rzeźby na Wydziale Wzornictwa Przemysłowego. Jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków. Wziął udział w pracach nad projektami profesora Stanisława Kluski wystroju wnętrza kościołów parafialnych w Rusinowicach (1986 r.) i Rojcy (1988 r.). Pierwszą samodzielną realizacją sakralną był wystrój kościoła w Boryni, zaprojektowany w 1994 roku. Trzy lata później zaprojektował również cykl Drogi Krzyżowej w tymże kościele. W 2001 roku wykonał figurę Zmartwychwstałego Chrystusa umieszczoną na ścianie frontowej kościoła Świętej Rodziny w Tychach.

46. **„Lata 30-te”**
metal srebrzony, wys.: 31,5 cm, dł.: 15 cm
sygnatura: 'J SARAPATA'

Cena wywoławcza: 2 000 zł
Estymacja: 3 000 – 4 000

tomasz sętowski

(ur. 1961 r., Częstochowa)

Artysta nurtu nazywanego na świecie „realizmem magicznym”. Absolwent wydziału plastyki częstochowskiej WSP (obecnie Akademia im. Jana Długosza). Od 1998 roku jest obecny na rynku amerykańskim. W roku 2005 rozpoczął współpracę z nowojorską CFM Gallery, gdzie jego prace są prezentowane obok płócien Salvadore Dali, Leonora Fini, Michaela Parkesa. Obrazy prezentuje również w innych miastach USA m.in. San Francisco, Santa Fe. Jego twórczość cieszy się ogromnym zainteresowaniem publiczności. Prace Sętowskiego (obrazy, rysunki oraz rzeźby) były prezentowane w dwóch albumach – „Teatr Magiczny” (2000 r.) oraz „Muzeum Wyobraźni” (2003 r.), które ukazały się na rynku księgarskim nakładem wydawnictwa MUZA S.A. Wielokrotnie zdobiły też okładki książek, gazet, plakatów i podobnych wydawnictw. Artysta tworzy używając technik tradycyjnych, posiada też autorską galerię.

47. **Jeździec**

brąz, podstawa – marmur, wys.: 51 cm, wymiary podstawy: 26 x 11 cm
sygnatura: 'Sętowski' (na zadzie konia)

Cena wywoławcza: 10 000 zł

Estymacja: 12 000 – 18 000

tomasz sętowski (ur. 1961 r., Częstochowa)

48. **Para**

brąz, podstawa – marmur, wys.: 29 cm, wymiary podstawy: 21 × 11 cm
sygnatura: 'Sętowski' (na ramieniu postaci)

Cena wywoławcza: 6 000

Estymacja: 8 000 – 10 000

stanisław sikora

(1911 Stryśzawa – 2000)

Stanisław Sikora to artysta, którego dzieła były wielokrotnie wystawiane i nagradzane w galeriach zagranicznych. Artysta zdobył m.in. Pierwszą Nagrodę i Złoty Medal na międzynarodowym konkursie w Arezzo w 1965 roku za medal z przedstawieniem Dantego Alighieri. Został również nagrodzony Grand Prix na Międzynarodowej Wystawie Malarstwa i Rzeźby o wielką nagrodę księcia Rainera III w Monte Carlo. W 1979 roku stworzył pierwszy w Polsce medal poświęcony Janowi Pawłowi II. Jest również autorem pomników, m.in. Pomordowanych w Mauthausen, Światowida w Kopenhadze i kompozycji „Polska” w Londynie, a także rzeźb posągowych: Andrzeja Frycza Modrzewskiego, Mikołaja Kopernika, Fryderyka Chopina i Marii Skłodowskiej-Curie.

49.

„Milion”

brąz, wys.: 16,5 cm

sygnatura na spodzie: 'ST. SIKORA'

Cena wywoławcza: 1 800 zł

Estymacja: 3 000 – 4 000

adam smolana (1921 Lwów – 1987 Sopot)

Naukę rozpoczynał w PISP we Lwowie, dyplom uzyskał w warszawskiej ASP w 1950 roku. Pracował jako wykładowca Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Pięknych w Gdańsku. Uprawiał rzeźbę pomnikową, architektoniczną, tworzył niewielkie formy ceramiczne a także rysunki. Brał udział w wielu konkursach, m.in.: na Pomnik Wyzwolenia Gdańska (1947 – II nagroda), Pomnik Wyzwolenia Gdyni (1949 – II nagroda), na Pomnik Pamięci Ofiar Faszyzmu, Oświęcim Brzezinka (1951 – II nagroda). Do najważniejszych realizacji zaliczyć należy: Pomnik Obrońców i Wyzwolicieli Gdyni 1939–45 (Gdynia – Redłowo 1968/70), Pomnik Ku Czcii Żołnierzy poległych w 1939 roku w Chojnicach (1950), rekonstrukcje zabytkowych rzeźb z Gdańsku w latach 1952–54. Laureat nagrody ZPAP za wystawę indywidualną (Warszawa 1965) i nagrody Prezydium WRN i Zarządu Okręgu ZPAP w Gdańsku, 1966.

50.

„Desina”, 1964 r.

drewno limbowe, wys.: 39 cm, wymiary podstawy: 30 × 19 cm
na podstawie tabliczka z nazwiskiem autora i opisem rzeźby

LITERATURA:

Adam Smolana „Człowiek i materia” 29.10 – 30.11.2011, katalog wystawy, Gdynia 2011, il. s. 12.

WYSTAWIANY:

„Człowiek i materia” 29.10 – 30.11.2011, wystawa monograficzna, Galeria „Od czasu do czasu”, Gdynia

Cena wywoławcza: 12 000 zł

Estymacja: 15 000 – 25 000

Charakterystyczną cechą rzeźby Adama Smolany jest ukształtowanie ich przez artystę z jednego pnia drzewa. Oszczędność detalu i syntetyczna forma sprawiają, że prace artysty stanowią jedynie aluzję do rzeczywistości. O procesie tworzenia artysta mówił: „Nie interesuje mnie drewno mechanicznie przygotowane: deska, belka, blok skleiony. Interesuje mnie indywidualność drzewa ukształtowana przez czas i warunki” i dalej „Traktuję drzewo jak istotę żywą, jak pulsującą życiem materię, której może sprawić ból niewłaściwe dotknięcie”.

krzysztof sołowiej

(ur. 1962 r., Białystok)

Ukończył studia na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Dyplom uzyskał na poznańskiej Akademii Sztuk Pięknych w pracowni rysunku profesor Izabeli Gustowskiej. Mieszka i pracuje w Poznaniu. Rzeźby Sołowieja cechuje poetycki nastrój, skomplikowana symbolika i mnogość zawartych w nich konotacji i szyfrów kulturowych. Pojawia się w nich wielowątkowa narracja i gra wyobraźni. Za tym wszystkim stoi solidny, odwołujący się do klasycznych wzorców, rzemieślniczy warsztat. Rzeźby artysty cechuje zarówno intelektualne jak i techniczne dopracowanie formy.

51. **„Jan i Herodiada wersja IV”, 2007 r.**
żywica poliestrowa, stal szlachetna, wymiary: 148 × 75 × 30 cm

Cena wywoławcza: 10 000 zł
Estymacja: 15 000 – 25 000

tadeusz szpunar

(ur. 1929 r., Stonin k. Łańcuta)

Uczeń Xawerego Dunikowskiego na Wydziale Rzeźby krakowskiej ASP w latach 1950–1956. Współzałożyciel „Grupy XIV” w 1955 roku. Tego samego roku Debiutował na wystawie „Xawery Dunikowski i jego uczniowie” w Warszawie. Od tego czasu ekspozował swoje prace na kilkudziesięciu wystawach zbiorowych w Polsce i za granicą. Realizuje rzeźby związane z architekturą, głównie sakralną – od 1960 r. Prace artysty znajdują się m.in. w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie i w Warszawie oraz w zbiorach prywatnych. Mieszka i pracuje w Krakowie.

52. **„Tors kobiety”, 1960 r.**
drewno polichromowane na złoto, wys.: 139 cm
sygnatura od spodu ołówkiem: 'TADEUSZ SZPUNAR | „TORS KOBIETY”
1960'

Cena wywoławcza: 10 000 zł

Estymacja: 12 000 – 15 000

czesław ścigała (1915 – ?)

53. **Pochylony, 1937 r.**

drewno jesionowe, wys.: 50 cm, wymiary podstawy: 17 × 14 cm
na spodzie atramentem: 'Ew. 23/37' (zatarte) oraz nazwisko autora
ołówkiem: 'Ścigała III 5(?)'
Rzeźba pochodzi ze szkoły zakopiańskiej.

Cena wywoławcza: 12 000 zł

Estymacja: 18 000 – 25 000

alfred wiśniewski

(1916 Rogoźno – 2011 Gdańsk)

Początkowo kształcił się w poznańskiej Państwowej Szkole Sztuk Zdobniczych, następnie studiował na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, gdzie uzyskał dyplom w 1950 roku. W latach 1949–52 profesor Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Pięknych w Poznaniu, od 1952 roku wykładał na PWSSP w Gdańsku (późniejszej ASP). Prowadził Pracownię Rzeźby na Wydziale Rzeźby, w latach 1954–1960 był prorektorem. W latach 1966–1969 pełnił funkcję dziekana Wydziału Rzeźby. Od roku 1961 do 1981 kierował Katedrą Rzeźby i Rysunku. Konsultant rzeźby przy odbudowie Starego Miasta w Gdańsku w latach 1954–1960. Tworzył monumentalne rzeźby przestrzenne, projektował założenia pomnikowe, a także niewielkie formy ceramiczne i medalierskie. Ważniejsze realizacje: rzeźba dekoracyjna na Światowy Kongres Pokoju w Warszawie, 1950; Pomnik Powstańców Wielkopolskich, Poznań 1950. Laureat m.in. nagrody Francesco Nullo na XXX Biennale Sztuki w Wenecji w 1960 r. oraz licznych nagród otrzymanych na wystawach krajowych.

54. **Bogini traw**
drewno, wys.: 124 cm, wymiary podstawy: 26 × 30 cm

Cena wywoławcza: 5 000 zł
Estymacja: 6 000 – 9 000

Rzeźba zaprojektowana i wykonana z przeznaczeniem do ekspozycji w Parku Oliwskim. Po umieszczeniu w przestrzeni parku została skradziona, prezentowany egzemplarz stanowi autorską rekonstrukcję figury Bogini.

magdalena więcek

(1924 Katowice – 2008 Egipt)

Warsztatu rzeźbiarskiego uczyła się w pracowni profesora Mariana Wnuka w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Pięknych w Gdańsku, w późniejszym czasie w pracowni Franciszka Strykiewicza na warszawskiej ASP (lata 1949–51). Prowadziła działalność pedagogiczną w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Pięknych w Poznaniu. Wielokrotnie wystawiała indywidualnie w kraju i za granicą, uczestniczyła w licznych zbiorowych wystawach ogólnopolskich, sztuki polskiej za granicą i projektach międzynarodowych. Laureatka Nagrody Państwowej III stopnia (1953) oraz wielu nagród na wystawach, m.in.: Młodzież walczy o pokój, Warszawa 1950 – I nagroda; II, II i IV Ogólnopolskie wystawy plastyki, Warszawa 1951 – II nagroda, 1952 – III nagroda, 1954 – I nagroda.

55.

Helios

brąz, podstawa – drewno, wys.: 62 cm
sygnatura 'MW'

Cena wywoławcza: 29 000 zł

Estymacja: 35 000 – 50 000

józef wilkoń

(ur. 1930 r., Bogucice koło Wieliczki)

Ilustrator, malarz, rzeźbiarz, autor scenografii. W 1950 roku rozpoczął studia malarskie w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych w pracowni prof. Adama Marczyńskiego, a także historię sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim. Jest jednym z najwybitniejszych polskich ilustratorów. Na jego dorobek składa się około dwieście książek, przede wszystkim dla dzieci. Posiada charakterystyczny styl, rozpoznawalny dzięki dynamicznej plamie barwnej oraz graficznej dyscyplinie. Artysta na początku lat 90. zaczął interesować się rzeźbą, która szybko stała się równie ważną częścią jego twórczości co ilustracja. Tworzy zwierzęta z drewna nazywając je ilustracjami przestrzennymi. Z drewna i blachy stworzył słynną „Arkę Wilkonia”, która jest wystawiana w Polsce i poza granicami kraju.

O swej artystycznej ewolucji Wilkoń mówi: „Malowałem tuszem i akwarelą, z gestu. Moją ambicją było uchwycić ruch i charakter zwierzęcia jednym pociągnięciem dużego pędzla. Teraz rolę pędzla spełniają uderzenia siekiery czy pociągnięcia elektrycznej piły - moje zwierzątka są zrobione kilkunastoma ciosami.”

Wśród rzeźb zwierząt jedną z najliczniejszych grup stanowią psy. W 2011 roku artysta wydał książkę „Psie życie” z własnym tekstem, ilustrowaną fotografiami rzeźb psów. W swych pracach świetnie potrafi uchwycić ich naturę.

56. **Dalmatyńczyk, 2012 r.**
drewno polichromowane akrylem, wys.: 57 cm, dł.: 73 cm

WYSTAWIANY:

- 1) „Wilkonie” DOM ARTYSTY PLASTYKA, Warszawa 28.03–04.21.2013
- 2) „Powrót do Tarnowa – malarstwo, grafika i rzeźba” Biuro Wystaw Artystycznych, Tarnów 06.07–08.09.2013

Cena wywoławcza: 7 000 zł

Estymacja: 10 000 – 15 000

jan stanisław wojciechowski (ur. 1948 r., Poznań)

Jan Stanisław Wojciechowski – artysta, krytyk sztuki, animator kultury i kulturoznawca, wykładowca akademicki – doktor habilitowany. Jest absolwentem Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie – dyplom w 1973 roku w pracowni Jerzego Arnuszkiewicza. Uzyskał także doktorat na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu (1993 r.), habilitacją na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej UJ (2006 r.). W latach 1974–1996 był dyrektorem artystycznym Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, a w okresie 1996 – 2001 dyrektorem Instytutu Kultury w Warszawie. Od 2001 roku jest wykładowcą w Katedrze Zarządzania w Kulturze Instytutu Spraw Publicznych Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz wykładowcą w Akademii Humanistycznej im. A. Gieysztora w Puławach (w l. 2001 – 2006 wicedyrektor Instytutu Kultury Europejskiej tamże). Od 1984 roku jest członkiem sekcji polskiej Międzynarodowego Stowarzyszenia Krytyków Sztuki (AICA). W 1997 roku był kuratorem polskiego pawilonu Biennale Sztuki w Wenecji. Członek rad programowych instytucji artystycznych: Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku. Jest realizatorem indywidualnych oraz uczestnikiem zbiorowych wystaw i sympozjów artystycznych w kraju i zagranicą (m.in. w Anglii, Brazylii, Danii, Niemczech, Norwegii, Portugalii, Szwecji, Włoszech). Prace rzeźbiarza znajdują się w kolekcjach Muzeum Narodowego w Warszawie, Poznaniu, Krakowie i Wrocławiu, Muzeum Sztuki w Łodzi, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku i Centrum Sztuki Studio w Warszawie oraz w kolekcjach prywatnych w Polsce i zagranicą. Zajmuje się rzeźbą, ceramiką i filmem.

57. **„Duch wieje kędy chce”, 2008 r.**
głina wypalana, szkliona, wys.: 22 cm
sygnatura na podstawie: 'JSW 2008'

Cena wywoławcza: 2 000 zł
Estymacja: 3 000 – 4 000

zofia wolska

(ur. 1934 r., Zagnańsk koło Kielc)

Znana zarówno z twórczości w dziedzinie rzeźby monumentalnej, jak i niewielkich kompozycji ceramicznych. Uczennica Xawerego Dunikowskiego w warszawskiej ASP. Brała udział w wielu konkursach na pomniki, m.in.: Bohaterów Ziemi Kieleckiej (1966 – wyróżnienie), Zwycięstwa i Wolności, Warszawa 1967 (z T. Łodziańską i J. Nachtmanem – III nagroda), międzynarodowym konkursie na Pomnik Żołnierza Polskiego i Niemieckiego Antyfaszysty, 1968 (z T. Łodziańską i J. Nachtmanem – I nagroda). Ważniejsze realizacje: Pomnik Rozstrzelanych, Kielce 1961; Pomnik Partyzantów, Święta Katarzyna 1962; Głowa Mikołaja Kopernika, Hawana 1973. Znana z tworzenia portretów znanych, współczesnych jak i historycznych osobistości, m.in. Jimmiego Cartera, Ronalda Reagana, Vaclava Havla czy papieża Jana Pawła II.

58. **Skulone dziecko, 2003 r.**
brąz, wys.: 44 cm
sygnatura z tyłu: '2003/ZW'

Cena wywoławcza: 8 000 zł
Estymacja: 10 000 – 15 000

gustaw zemła

(ur. 1931 r., Jasienica Rosielna)

Jeden z najwybitniejszych malarzy polskich. Ukończył warszawską Akademię Sztuk Pięknych. Przez całe życie związany z warszawską uczelnią, na której otrzymał tytuł profesora zwyczajnego w 1987 roku. Tworzy zarówno wielkie formy dekoracyjne, portretowe i sakralne w ceramice i metalu jak i monumentalne założenia wykonane w granicie i brązie. Do najsłynniejszych realizacji Zemły należą m.in.: Pomnik Powstańców Śląskich w Katowicach (1967 r.) oraz pomnik Poległych Niepokonanych na Cmentarzu Powstańców Warszawy (1973 r.). Jest autorem wielu cykli rzeźbiarskich m.in. „Uskrzydleni”, „Napiętnowani”, „Warszawa”.

59. **„Alter ego”, 2011 r.**
brąz, podstawa marmur, wys.: 33 cm
sygnatura: 'G. Z.'

Cena wywoławcza: 6 000 zł
Estymacja: 8 000 – 10 000

Regulamin aukcji

1. Oferta aukcyjna

Przedmiotem aukcji są dzieła sztuki lub inne obiekty kolekcjonerskie oddane do sprzedaży komisowej przez komitentów lub stanowiące własność Domu Aukcyjnego. Zgodnie z oświadczeniami komitentów powierzone obiekty stanowią ich własność bądź też komitenci mają prawa do rozporządzania nimi, a ponadto nie są one objęte jakimkolwiek postępowaniem w tym administracyjnym, skarbowym, sądowym i egzekucyjnym, są wolne od wad prawnych, zajęcia i zastawu oraz innych ograniczonych praw rzeczowych, a także jakichkolwiek roszczeń osób trzecich, ograniczeń w rozporządzaniu, a także nie stanowią one jakiegokolwiek przedmiotu zabezpieczenia. Aukcja jest prowadzona zgodnie z polskimi przepisami prawnymi przez osobę upoważnioną po stronie Domu Aukcyjnego zwaną dalej Aukcjonerem. Dom Aukcyjny ma prawo odwołać lub zmienić termin aukcji, jak również do dowolnego rozdzielenia lub łączenia obiektów oraz do ich wycofania z licytacji bez podania przyczyn. Dom Aukcyjny zapewnia, że opis katalogowy obiektów wystawionych na aukcji wykonane zostały w najlepszej wierze z wykorzystaniem doświadczenia i wiedzy fachowej pracowników Domu Aukcyjnego oraz współpracujących z Domem Aukcyjnym ekspertów, w szczególności zwraca uwagę na stosowaną w opisach terminologię fachową, która jest używana zgodnie ze standardami międzynarodowymi. Opisy zawarte w katalogu aukcji mogą być uzupełnione lub zmienione przez Aukcjonera lub osobę przez niego wskazaną przed rozpoczęciem licytacji, niezgodność opisu katalogowego ze stanem rzeczywistym, która została sprowstowana przez Aukcjonera nie może być podstawą do reklamacji.

2. Dane osobowe

Dane osobowe klientów są informacjami poufnymi i pozostają do wyłącznej wiadomości Domu Aukcyjnego. O ile klient nie zażyczy sobie inaczej, rachunek za zawartą transakcję zostanie przesłany na adres podany przez klienta na formularzu zgłoszenia udziału w aukcji. W przypadku zgłoszeń korespondencyjnych wraz z formularzem klient powinien przesłać fotokopię dokumentu tożsamości w celach identyfikacji koniecznych do realizacji zlecenia licytacji. Dom Aukcyjny ma prawo przetwarzać dane osobowe uczestników aukcji w zakresie niezbędnym do realizacji zleceń.

3. Osobisty udział w aukcji

Do uczestnictwa w licytacji upoważniają tabliczki z numerami aukcyjnymi, które można otrzymać przy stanowisku rejestracyjnym po wypełnieniu formularza udziału w aukcji. Pracownik Domu Aukcyjnego dokonujący rejestracji ma prawo poprosić o dokument potwierdzający tożsamość osoby rejestrowanej (dowód osobisty, paszport, prawo jazdy). Bepośrednio po zakończeniu aukcji należy zwrócić tabliczkę z numerem aukcyjnym, a w przypadku zakupu odebrać potwierdzenie zawartych transakcji. Złożenie zlecenia licytacji lub wypełnienie formularza udziału w aukcji oznacza akceptację niniejszego regulaminu.

4. Licytacje w imieniu klienta

Dom Aukcyjny może reprezentować klienta na podstawie „zlecenia licytacji”. Formularz zlecenia dostępny jest w katalogu (na ostatnich stronach), w siedzibie Domu Aukcyjnego oraz na stronie internetowej http://www.desa.pl/assets/files/formularze/zlecenie_licytacji.pdf. W przypadku otrzymania zlecenia licytacji z limitem Dom Aukcyjny dokłada wszelkich starań, by klient zakupił obiekt w możliwie najniższej cenie, nie niższej jednak niż cena gwarancyjna. Jeśli limit jest niższy niż cena gwarancyjna zostaje zawarta transakcja warunkowa. Kwota limitu powinna być zgodna z tabelą postąpień, w przypadku niezgodności Dom Aukcyjny przyjmuje jako limit najbliższą kwotę z tabeli. W przypadku otrzymania większej ilości zleceń licytacji obiektu z tym samym limitem Dom Aukcyjny będzie reprezentował klienta, który jako pierwszy przysłał zlecenie. W przypadku zakończenia się licytacji w kwocie równej limitowi ale zaofiarowanej przez innego licytującego pierwszeństwo w zakupie przysługuje temu, kto pierwszy zaofiarował daną kwotę i został wskazany przez Aukcjonera. Formularz zlecenia należy przesyłać faksem, pocztą, e-mailem lub zostawić osobiście w siedzibie Domu Aukcyjnego najpóźniej na trzy godziny przed rozpoczęciem licytacji.

5. Licytacje telefoniczne

Klienci, którzy chcą licytować przez telefon, powinni przesyłać zlecenia najpóźniej na jeden dzień przed rozpoczęciem aukcji. W przypadku późniejszego przesłania zlecenia Dom Aukcyjny ma prawo odmówić realizacji zlecenia telefonicznego. Pracownicy Domu Aukcyjnego łączą się z klientem przed rozpoczęciem licytacji wybranych obiektów. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za brak możliwości wzięcia

udziału w licytacji telefonicznej w przypadku problemów z uzyskaniem połączenia z podanym przez klienta numerem telefonu. Dom Aukcyjny nie pobiera dodatkowych opłat z tytułu licytacji telefonicznych. Dom Aukcyjny zastrzega, że może rejestrować i archiwizować rozmowy telefoniczne z klientem, o których mowa powyżej.

6. Przebieg aukcji

O wysokości postąpienia decyduje Aukcjoner podając postąpienia wedle tabeli postąpień dla poszczególnych przedziałów cenowych, którą umieszczono na końcu regulaminu. W zależności od przebiegu aukcji, Aukcjoner może, wedle własnego uznania zdecydować o innej wysokości postąpienia. Zakończenie licytacji obiektu następuje w momencie uderzenia młotkiem przez Aukcjonera i jest równoznaczne z zawarciem umowy sprzedaży między Domem Aukcyjnym a licytantom, który zaofiarował najwyższą kwotę z zastrzeżeniem dla transakcji warunkowych (patrz pkt 9). W razie zaistnienia sporu w trakcie licytacji, Aukcjoner rozstrzyga spór lub ponownie przeprowadza licytację obiektu. Dom Aukcyjny zastrzega sobie prawo do licytowania jedynie obiektów wcześniej zgłoszonych przez uczestników aukcji. W takiej sytuacji przed aukcją numery obiektów są anonimowo zgłaszane do Aukcjonera. Aukcja jest prowadzona w języku polskim, jednak na życzenie uczestnika aukcji niektóre spośród licytacji mogą być równolegle prowadzone w języku angielskim i niemieckim. Prośby takie powinny być składane najpóźniej na godzinę przed aukcją wraz z informacją, których obiektów dotyczą. Licytacja odbywa się w tempie 60–100 obiektów na godzinę.

7. Cena wywoławcza

Cena wywoławcza zamieszczona w katalogu pod opisem obiektu jest kwotą od której rozpoczyna się licytacja. Obiekt licytowany są tylko w górę, tzn. licytacja może zakończyć się na kwocie równej lub wyższej niż cena wywoławcza.

8. Estymacja

Podana w katalogu estymacja jest szacunkową wartością obiektu określoną przez Dom Aukcyjny. Zakończenie licytacji w przedziale estymacji lub powyżej górnej granicy estymacji jest transakcją ostateczną. Zakończenie licytacji poniżej dolnej granicy estymacji może być transakcją warunkową (patrz punkt 9).

9. Cena gwarancyjna/transakcje warunkowe

Dla każdego obiektu Dom Aukcyjny ustala cenę gwarancyjną. Jej wysokość jest informacją poufną. Kwota ta mieści się pomiędzy ceną wywoławczą a dolną granicą estymacji. Jeżeli w drodze licytacji cena gwarancyjna nie zostanie osiągnięta, zakończenie licytacji skutkuje zawarciem transakcji warunkowej. Transakcja warunkowa jest traktowana jako prawne wiążąca oferta nabycia obiektu po cenie wycycytowanej. Dom Aukcyjny zobowiązuje się negocjować z komitentem możliwość obniżenia ceny do kwoty wycycytowanej. Jeżeli w toku negocjacji klient, który wycycytował obiekt warunkowo, zaofiaruje kwotę równą cenie gwarancyjnej lub Dom Aukcyjny zaakceptuje wycycytowaną kwotę, umowa sprzedaży dochodzi do skutku. Jeśli negocjacje nie przyniosą pozytywnego skutku w okresie pięciu dni roboczych od dnia aukcji, obiekt uznaje się za niesprzedany. W powyższym okresie Dom Aukcyjny zastrzega sobie prawo do przyjmowania po aukcji ofert równych cenie gwarancyjnej na obiekty wycycytowane warunkowo. W przypadku otrzymania takiej oferty od innego oferenta Dom Aukcyjny informuje o tym fakcie klienta, który wycycytował obiekt warunkowo. W takim przypadku klient ma prawo do podniesienia swojej oferty do ceny gwarancyjnej i wówczas przysługuje mu pierwszeństwo w zakupie obiektu. W przeciwnym wypadku transakcja warunkowa nie dochodzi do skutku, a obiekt może zostać sprzedany innemu oferentowi po cenie gwarancyjnej.

10. Opłata aukcyjna, podatek VAT, inne opłaty

Do kwoty wycycytowanej Dom Aukcyjny dolicza opłatę aukcyjną w wysokości 15%. Kwota wycycytowana wraz z opłatą aukcyjną zawiera podatek od towarów i usług VAT. Opłata obowiązuje również w sprzedaży poaukcyjnej. Dom Aukcyjny wystawia faktury VAT marża. W przypadku obiektów, których sprzedaż skutkuje obowiązkiem zapłaty opłaty z tytułu praw autorskich, Dom Aukcyjny ma prawo doliczyć tę opłatę jako składnik należności za wycycytowany obiekt.

II. Płatności

Wszystkie transakcje zawierane są w polskich złotych. Kupujący jest zobowiązany do zapłaty pełnej należności za wszystkie wycycytowane na aukcji obiekty w terminie 10 dni od dnia aukcji. Dom Aukcyjny będzie uprawniony do naliczenia odsetek ustawowych za okres opóźnienia w zapłacie. Dom Aukcyjny

przyjmuje płatności w gotówce, w polskich złotych lub innych walutach: euro, dolarach albo funtach brytyjskich. Wartość transakcji opłacanej w walucie będzie powiększona o opłatę manipulacyjną w wysokości 1%. Przeliczenie będzie następowo po dziennym kursie kupna waluty w Banku PKO BP.

Dom Aukcyjny akceptuje następujące karty kredytowe: MasterCard, VISA, Maestro, VISA electron

Należność może być opłacona przelewem bankowym na rachunek:
DESA UNICUM SP. Z O. O.
ul. Marszałkowska 34–50, 00–554 Warszawa
Bank PKO BP S.A. Swift: BPKOPLPW
88 1020 1042 0000 8102 0271 6405

12. Odstąpienie od umowy

W razie opóźnienia nabywcy w zapłacie, Dom Aukcyjny po bezskutecznym upływie dodatkowo wyznaczonego terminu na zapłatę, może odstąpić od umowy z nabywcą.

13. Przejście własności obiektu

Własność wycycytowanego obiektu przechodzi na nabywcę z chwilą zapłaty pełnej ceny powiększonej o opłatę aukcyjną i pozostałe opłaty.

14. Odbiór obiektów

Odbiór wycycytowanych obiektów jest możliwy po dokonaniu zapłaty pełnej należności za wszystkie wycycytowane obiekty i powinien nastąpić w terminie 30 dni od daty aukcji. Dom Aukcyjny zapewnia podstawowe opakowanie umożliwiające osobisty odbiór obiektów, nie zapewnia jednak wysyłki ani transportu. Możliwa jest pomoc w kontakcie z wyspecjalizowanymi firmami zajmującymi się pakowaniem i transportem dzieł sztuki. Po upływie 30 dni od aukcji Dom Aukcyjny poinformuje Klienta o przekazaniu nieodebranych obiektów do magazynu zewnętrznego. Wysokość opłat magazynowych będzie zgodna z taryfą operatora magazynu, zależy od rodzaju i wielkości obiektów. Przechowywanie i dostarczanie obiektów do magazynu odbywa się na koszt Klienta. Odbiór obiektów z magazynu będzie możliwy po zapłaceniu wszystkich kosztów przez Klienta.

15. Reklamacje

Wszelkie reklamacje będą rozpatrywane zgodnie z przepisami prawa polskiego. Reklamacja z tytułu niezgodności towaru z umową można zgłosić w ciągu jednego roku od wydania obiektu. Wobec osób nie będących konsumentami Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za ukryte wady fizyczne oraz wady prawne zakupionych obiektów.

16. Obowiązujące przepisy prawa

Dom Aukcyjny przypomina, że zgodnie z przepisami:

- ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568) – wywóz określonych obiektów poza granice kraju wymaga zgody odpowiednich władz, w szczególności dotyczy to obrazów starszych niż 50 lat o wartości powyżej 10 tys euro
- ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.) – muzea rejestrowane mają prawo pierwokupu zabytków bezpośrednio na aukcji za kwotę wycycytowaną powiększoną o opłatę aukcyjną,
- ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2000r. Nr 116, poz. 1216 z późn. zm.) – Dom Aukcyjny jest zobowiązany do zbierania danych osobowych nabywców dokonujących transakcji w kwocie powyżej 15 tysięcy euro.

Tabela postąpień

cena	postąpienie
0 – 2 000	100
2 000 – 5 000	200/300
5 000 – 10 000	500
10 000 – 20 000	1 000
20 000 – 50 000	2 000/3 000
50 000 – 100 000	5 000
ponad 100 000	10 000

Janusz Łukowicz, Z serii szaliki: Sasnal, Hirst, Rauch, 2007 r.

Aukcja Nowej Sztuki

19 listopada (wtorek) 2013 r., godz. 19

Dom Aukcyjny Desa Unicum
ul. Marszałkowska 34-50, Warszawa
tel. 22 584 95 34, www.desa.pl

MECENAS KULTURY

Władysław Strzemiński, Pejzaż – kłosy, 1950 r.

Aukcja Prac na Papierze

28 listopada (czwartek) 2013 r., godz. 19

Dom Aukcyjny Desa Unicum
ul. Marszałkowska 34-50, Warszawa
tel. 22 584 95 34, www.desa.pl

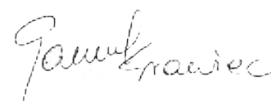
MECENAS KULTURY

**KOMPLEKSOWA POMOC
W ZARZĄDZANIU FINANSAMI**

- fundusze inwestycyjne
- rozwiązania emerytalne
- rachunki maklerskie

Przekonaj się ile można zyskać
i umów się z jednym z nas

Gawel Krawiec

Doradca Finansowy Xelion

Zlecenie licytacji

Aukcja rzeźby, 7 listopada 2013 r.

Zlecenie licytacji lub licytacja telefoniczna to proste sposoby wzięcia udziału w aukcji, które nie skutkuje żadnymi dodatkowymi kosztami dla Nabywcy.

Zlecenie musi być dostarczone (osobiście, pocztą, faksem lub e-mailem) do siedziby Domu Aukcyjnego nie później niż 24 godziny przed rozpoczęciem licytacji.

Prosimy czytelnie wypełnić formularz, by uniknąć ewentualnych pomyłek

Imię Nazwisko		
Dowód osobisty seria i numer	NIP (dla firm)	
Adres: Ulica		
Nr domu	Nr mieszkania	Kod pocztowy
Miasto		
Adres e-mail		
Telefon / FAX		

Przed przyjęciem zlecenia licytacji, pracownik Domu Aukcyjnego ma prawo prosić o podanie pełnych danych osobowych oraz o dokument potwierdzający tożsamość osoby rejestrowanej

(dowód osobisty, paszport, prawo jazdy; w przypadku zleceń przesyłanych emailem, pocztą lub faksem: w formie kserokopii lub skanu tego dokumentu).

Nr kat.	Autor, tytuł	Maksymalna oferowana kwota (bez opłaty aukcyjnej) lub licytacja telefoniczna

Zlecenie licytacji z limitem

Podanie przez Klienta limitu licytacji jest informacją ściśle poufną. Dom Aukcyjny będzie reprezentował w licytacji Nabywcę do podanej kwoty, gwarantując jednocześnie nabycie obiektu za najniższą możliwą kwotę. Dom Aukcyjny nie przyjmuje zleceń bez górnego limitu. W przypadku zaistnienia kilku zleceń w tej samej wysokości, Dom Aukcyjny będzie reprezentował Klienta, którego zlecenie zostało złożone najwcześniej. Zgadzam się na jedno postąpienie w górę w przypadku wystąpienia innego zlecenia o tej samej wysokości: **TAK** ☐ **NIE** ☐

Zlecenie telefoniczne.

W przypadku zlecenia licytacji telefonicznej prosimy o podanie numeru telefonu aktualnego w czasie aukcji. Pracownicy Domu Aukcyjnego połączą się z Państwem chwilę przed rozpoczęciem licytacji wybranych obiektów. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za niemożliwość wzięcia udziału w przypadku problemów z uzyskaniem połączenia z podanym numerem.

Numer telefonu do licytacji

Należność za zakupiony obiekt

- ☐ Wpłacę na konto bankowe Bank PKO BP SA 88 1020 1042 0000 8102 0271 6405
☐ Wpłacę w kasie firmy (poniedziałek-piątek w godz. 11-19)

Faktura. Proszę o przekazanie informacji zawartych w transakcjach:

☐ Telefonicznie ☐ faksem ☐ listownie ☐ e-mailem

Ja niżej podpisany/-a oświadczam, że:

- 1) zapoznałem/-am się i akceptuję warunki Regulaminu Aukcji organizowanej przez Dom Aukcyjny Desa Unicum opublikowanego w katalogu aukcyjnym,
- 2) zobowiązuje się do zrealizowania zawartych transakcji zgodnie z Regulaminem Aukcji, w szczególności do zapłacenia wylicytowanej kwoty powiększonej o opłatę aukcyjną w terminie 10 dni od daty aukcji
- 3) wszelkie dane zawarte w niniejszym formularzu są prawdziwe i zgodne z moją najlepszą wiedzą. W przypadku zatajenia lub podania nieprawdziwych danych Desa Unicum nie ponosi odpowiedzialności
- 4) ☐ Wyrażam zgodę ☐ Nie wyrażam zgody na przetwarzanie moich danych osobowych w celach koniecznych do realizacji niniejszego zlecenia oraz w celach marketingowych zgodnie z ustawą z 29.08.1997 r. o ochronie danych osobowych, przez Desa Unicum oraz podmioty powiązane z Desa Unicum w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych,
- 5) ☐ Wyrażam zgodę ☐ Nie wyrażam zgody na przesyłanie katalogów wydawanych przez Desa Unicum a także przesyłanie drogą elektroniczną informacji handlowych, przez Desa Unicum oraz podmioty powiązane z Desa Unicum w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych,
- 6) zostałem poinformowany, że administratorem moich danych osobowych jest Desa Unicum sp. z o.o. oraz że przysługuje mi prawo wglądu do treści swoich danych oraz prawo do ich poprawienia,
- 7) dane osobowe podane w niniejszym formularzu nie będą nikomu udostępniane, z wyjątkiem wypadków obowiązkowego udzielania informacji określonych w przepisach ustaw.

☐ Proszę o wystawienie faktury VAT bez podpisu odbiorcy

data i podpis klienta składającego zlecenie

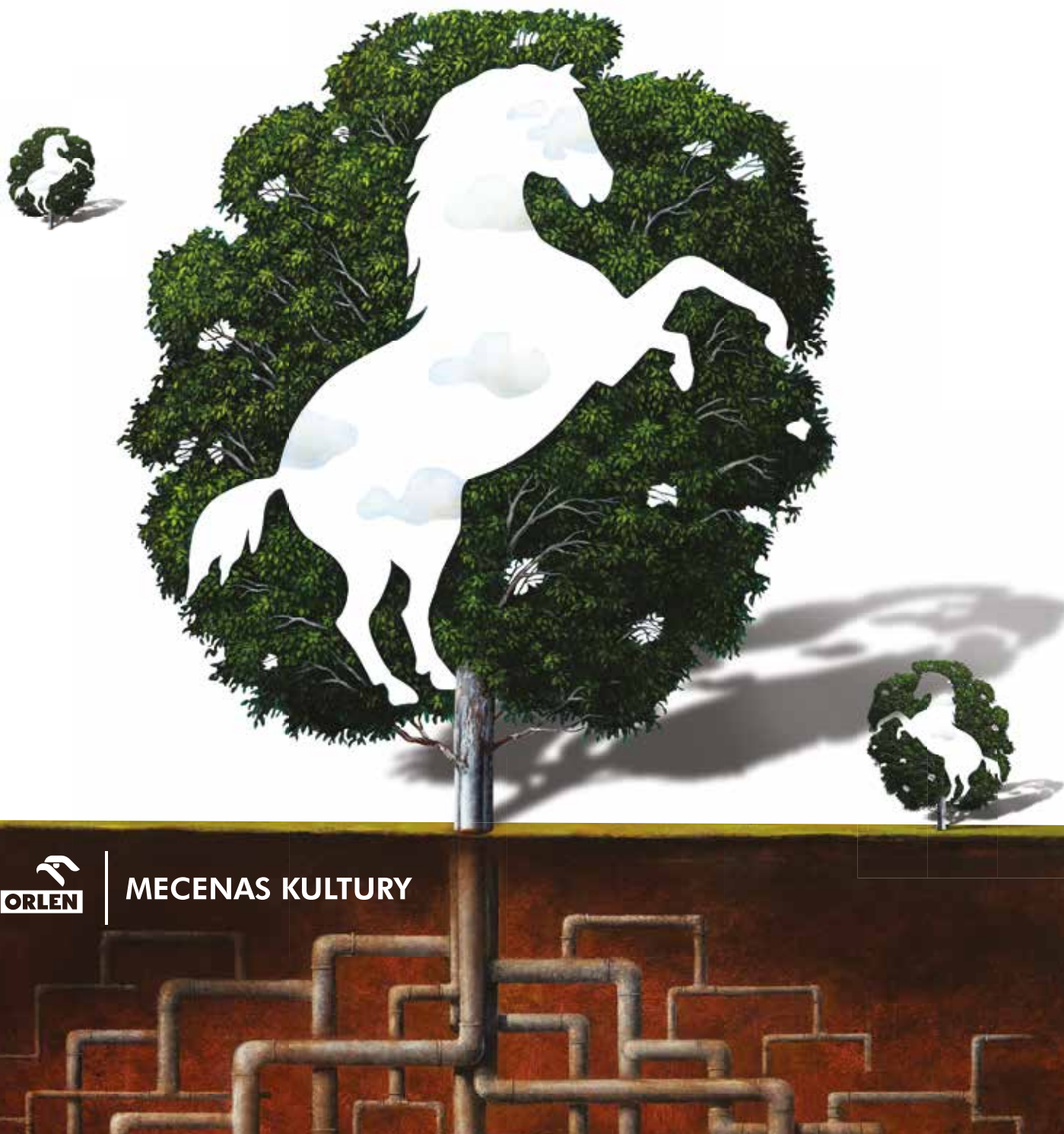
data i podpis przyjmującego pracownika Desa Unicum

Rafał Olbiński **Krajobrazy energii** 2014

Bez energii nie ma życia, a wszystko, co żyje - jak słusznie zauważył Szopenhauer - walczy z grawitacją. W cyklu obrazów „Krajobrazy Energii” starałem się pokazać przez poetyckie metafory magię i piękno naszego zmagania się z materią i prawami fizyki.

Olbiński

Dzięki współpracy PKN ORLEN i Rafała Olbińskiego powstała kolekcja 13 wybitnych prac, którą będzie można oglądać od 19 do 25 listopada 2013 roku w Domu Aukcyjnym DESA Unicum w Warszawie przy ul. Marszałkowskiej 34/50.

MECENAS KULTURY

DOM AUKCYJNY DESA UNICUM • ul. Marszałkowska 34–50 • 00-554 Warszawa

www.desa.pl

